

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din. Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Veliko posojilo za ustaljenje valute in za potrebne gradnje

Zakon o ustaljenju dinarja podpisan — Važen gospodarski pomen posojila in ustaljene zlate vrednosti dinarja

V petek dne 8. t. m. je bila v Parizu podpisana pogodba o posojilu, ki ga bo dala Jugoslaviji mednarodna finančna skupina z banko Union Parisienne na čelu. Posojilo znaša 1025 milijonov francoskih frankov ali v naši denarni vrednosti okrog 2300 milijonov dinarjev. Posojilo je sklenjeno na 40 let po 7odstotnih obrestih. Emisijski kurz je 87.50. Posojilo bo služilo za stabilizacijo (ustaljenje) dinarja in za javna dela v državi.

To posojilo je vsekakor najugodnejše med vsemi posojili, kar jih je naša država sklenila po vojni. Dejstvo, da se je to posojilo sklenilo v času najhujših težkoč na svetovnem denarnem trgu in po neuspehu mnogih drugih držav, pomeni posebno velik uspeh naše države. To je dokaz, da se gospodarsko stanje Jugoslavije in njena politična ustaljenost mednarodno mnogo bolje ocenjujeta od stanja vseh drugih balkanskih in mnogih drugih držav. Uspeh je tem pomembnejši, ker je bilo posojilo sklenjeno po besni gonji, ki so jo naši protivniki vodili v delu svetovnega tiska proti podelitvi posojila. Sklenitev posojila je pokazala, da uživa sedanja vlada Jugoslavije veliko zaupanje v inozemstvu.

Sklenjeno je bilo to posojilo brez vsakih drugih obvez naše države. Zakonska stabilizacija dinarja, za katero so se brez uspeha trudile prejšnje vlade, se bo zdaj vendarle izvršila in se bo tako ustvarila možnost, da bodo država, posebno pa zasebni gospodarstveniki v bodoče mogli priti do cenejših dolgoročnih posojil v inozemstvu.

Vse spletke proti dinarju, ki so se že dozdale izjalovile, so s tem naposled obsojene na pogin. Tako se bo zaupanje v našo valuto okrepilo doma in v inozemstvu. Izvršitev javnih del iz ostanka tega posojila bo brez dvoma mnogo pripomogla k ublažitvi gospodarske krize in bo dala našemu gospodarstvu novega poleta.

O velikem pomenu posojila je mnogo pisal domači tisk in inozemsko časopisje je poudarjalo, da so pogoji sklenitve tega posojila za Jugoslavijo zelo ugodni.

Sklenitvi posojila je sledil zakon o stabilizaciji (ustaljenju) dinarja, ki ga je Nj. Vel. kralj podpisal v ponedeljek 11. t. m. Čl. 1. določa vrednost dinarja na ustrežajočo vrednost teže 265 miligramov čistega zlata. To je dejansko le zakonitev že obstoječega razmerja med vrednostjo dinarja in zlata, tako da se v običajnem prometu ne bodo izvršile nobene izpremembe. Narodna banka je odslej dolžna zamenjavati papirnate bankovece za zlato v razmerju, kakor ga določa ta zakon ali pa za ustrežajoče zlate devize. Izvoz zlata in deviz bo odslej svoboden.

Narodna banka ima pooblastilo za izdajanje bankovecev v imenu države. Bankovci, ki jih izda Narodna banka, predstavljajo zakonito plačilno sredstvo. Vrsta, oblika in besedilo bankovecev

bodo določeni s posebnim zakonom. Narodna banka mora imeti za izdane bankovece kritje v zlatu ali v devizah, ki se lahko zamenjajo za zlato. Zlati in srebrni denar, kovan na podlagi prejšnjih zakonov, preneha biti zakonito plačilno sredstvo. S posebnimi zakoni bo predpisano izdajanje kovanega drobiža iz zmesi aluminija in srebra. Skupna količina kovanega drobiža ne more biti večja kakor 650 milijonov dinarjev.

Težnje naših vinogradnikov

Vinogradniški zbor in prva banovinska razstava vin v Mariboru

Preteklo soboto se je vršil v Mariboru ob veliki udeležbi vinogradnikov občni zbor Vinarskega društva za dravsko banovino. Zbor je vodil predsednik g. Lovro Petrovar, zaslužni vinogradniški prvoboritelj. Poročila odbornikov so bila sprejeta z odobravanjem. Zborovalci so med drugim odobrili, da preneha z decembrsko številko izhajati društveno glasilo «Naše gorice», ki se združijo s «Kmetovalcem» in bo potem ta prinašal po tri strani vinogradniške snovi.

V nedeljo dopoldne je bil v dvorani Zadržne gospodarske banke v Mariboru tretji vinarski kongres pod vodstvom g. Lovra Petrovarja. Sobotnega zbora kakor nedeljskega kongresa so se udeležili odlični zastopniki gospodarstva, med njimi tudi načelnik v kmetijskem ministrstvu g. Ranković. Na predlog g. Petrovarja je sprejel kongres naslednjo resolucijo:

«Da se vinarska kriza omili, je treba ukreniti vse potrebno za zmanjšanje vinogradniške površine. Zaenkrat bi bilo najpotrebnejše zakonito določiti, ki naj bi prepovedalo prenavljanje vinogradov in napravljanje novih nasadov na vseh ravninah in v drugih za vinogradništvo neprimernih legah. Isto načelo naj velja tudi za samorodnico.

Zakon o vinu in pravilnik k temu zakonu je treba v vsakem pogledu najstrožje izvajati. Trošarinska obremenitev vina naj se maksimira na 1 Din za liter; ta dajatev pa naj se razdeli med državo, banovino in občine. Država in banovina naj pospešujeta v največji meri vinarsko zadržništvo. Le predelovanje grozdja v takih zadržgah more rešiti malega in srednjega vinogradnika. Ker pa je mogoče take zadržge zaradi velikih stroškov ustanavljati le z javnimi podporami, naj se v to svrhu vnesajo v banovinski kakor tudi državni proračun primerni zneski. S sredstvi, ki se naj na ta način dajo na razpolago, bi se moralo razpolagati tako, da bi mogla zadržga za zadržgo takoj pričeti delovanje.

Izvozna nagrada na vino naj se prizna za vsak izvoz od skupno najmanj 9 hl. Pri uvozu vinske posode iz inozemstva, naslovljene v svrhu polnjenja na producenta ali vinskega trgovca, naj se opusti zahteva o položitvi kavcije. V obmejnem prometu naj bodo za izvoz vina prosta vsa ca-

Zakon je stopil v veljavo 11. t. m., obvezno moč pa dobi na Vidov dan, 28. junija letos.

Z zakonom o denarju kraljevine Jugoslavije je tudi naša država stopila v krog onih držav, ki inajo končno urejeno denarno veljavo, zlato valuto. To je eden najvažnejših mejnikov v razvoju našega gospodarstva, vendar pa je treba na drugi strani takoj podčrtati, da to ne bo v trgovinskem in denarnem prometu prineslo neposredno nikakih izprememb. Gre namreč za uzakonitev že obstoječega razmerja med vrednostjo dinarja in zlata. S to valutno preustrojitvijo bo naša država zelo okrepila svoj ugled v inozemstvu in se bo s tem tudi povečalo zaupanje v naše gospodarstvo.

rinska pota, carinjenje pa naj bo poverjeno vsakemu finančnemu oddelku.

Uporaba natrijevega bisulfitja naj se dovoli kot nadomestilo za žveplo. Zakon o pobijanju draginje pa naj se tudi pri vinu strogo izvaja.

Pri vseh trgovinskih pogajanjih z inozemstvom je treba stremeti za tem, da se dosežejo ugodnosti za grozdje in vino. Posebno važnost polagajo vinogradniki na sedanja pogajanja s sosedno Avstrijo. Istočasno želijo, da se s Francijo doseže sporazum za primeren uvozni kontingent na podlagi dosedanje carine od 55 frankov. Ukine naj se vsaka carina na galico, žveplo in na razna sredstva za uničevanje trtnih škodljivcev kakor tudi na vsako orodje, ki se rabi v vinogradništvu in kletarstvu. Oprosti naj se vsake trošarine vino, ki ga zamenja vinogradnik za živila in ga dotični, ki da živila, rabi le za svojo porabo. Nad pridelovanjem in prometom trtnih cepljenk naj se vrši najstrožje nadzorstvo. Za omiljenje vinarske krize naj se stalno kupuje vino za porabo v vojski. Donos zemlje, na kateri je nasajena trta, je danes izredno majhen; zato je potrebno, da se oblastveno pregleda katastrski donos teh zemljišč.

Da se kriza v vinorodnih krajih omili, naj se tam iz javnih sredstev gradijo itak prepotrebne ceste. Proizvodnja tako zvanih brezalkoholnih pijač, v katerih ni trohice naravnega soka ali od sadja ali grozdja, naj se zakonito prepove.

Na koncu naproša resolucija kraljevsko vlado, da zaradi racionalizacije prodaje organizira s sodelovanjem banovinskih uprav banovinske centralne kleti, ki naj v svrhu ustaljenja cen nastopajo ob trgatvah kot kupec. Ker se pri izvoznih premijah (nagradi) dogajajo nekatere nerednosti, naj se morda pretrese vprašanje razločevanja izvozne premije.

Po končanem kongresu se je otvorila v veliki dvorani Uniona v Mariboru prva banovinska razstava vin v vinskem sejmom. Otvoritev je izvršil pokrovitelj razstave ban g. dr. Marušič, ki je čestital Vinarskemu društvu na tem lepem uspehu in obljubil, da bo banska uprava tudi v naprej podpirala težje naših vinogradnikov. Vinska razstava je trajala tri dni in je bila spričo prvovrstnih razstavljenih vzorcev številno obiskana.

Varujte se sleparjev!

Današnja gospodarska kriza je rodila poleg drugih zlih posledic tudi poklicne sleparje. Že večkrat smo poročali o raznih pretkancih, kako so opeharili tega ali onega deželana. Žal moramo zopet poročati o sleparstvu, ki kaže, kako lahko verjemo naš človek sleparju.

Pred dnevi se je potikal po litjskem okraju okrog 30 let star možki in se zanimal zlasti za razmere v posameznih družinah v Št. Lambertu. Ko je tako prerešetal vso vas, si je izbral za žrtev Ocepkovo vdovo, ki ima na samem kmetijo. Pred leti ji je umrl mož, ki je dolga leta živel v Ameriki. Tujec je vdovi sporočil, da je prišlo na celjsko sodišče celih 100.000 Din kot zapuščina po možu, ki jo mora vdova nemudno dvigniti. Tujec se je izdajal za uradnika celjskega sodišča in se je ponudil Ocepkovi, da ji bo sam poslal, oziroma prinesel denar, samo da mu da pooblastilo in za kolke 705 Din. Izdal ji je potrdilo, ki ga je podpisal z imenom Slavko Slomšek. Seveda je pa žena zastoj čakala na denar.

Isti možki je osleparil tudi Brvarjevo vdovo, ki ima kmetijo v Gorjah in ki ji je umrl mož za jetiko. Uslužni tujec je pripovedoval Brvarjevi, da ima celjsko sodišče večjo vsoto denarja, ki jo

bodo razdelili vsem vdovam, katerih moške so umrli za jetiko. Tudi Brvarjeva je rada verjela prijaznemu gospodu in mu dala pooblastilo, da dvigne za njo denar. Ker ni imela doma dovolj denarja za kolke, ga je šla k sosedom iskat na posodo.

Take in slične primere srečavamo po listih dan za dnem in so kričeč dokaz lahkovernosti našega ljudstva. Lahkovernost pa ni nič drugega kakor nepoučenost in nevednost, ki se danes kaj bridko maščujeta nad svojimi žrtvami. Vsak zastopnik kateregakoli oblastva ali tudi zasebnega podjetja ima danes od svojega predpostavljence ali gospodarja izstavljeno legitimacijo s fotografijo, ki vam takoj pokaže, če je neznanec res to, za kar se izdaja. Zahtevajte legitimacijo od vsakega tujca, ki pride v hišo in hoče z vami sklepati kakšne kupčije! Pa tudi legitimacije si morate dobro ogledati, če niso morda ponarejene. Posebno previdni bodite z raznimi prijaznimi dobrotniki, ker vsa njihova prijaznost gre le za tem, da vas opeharijo. Če boste bolj previdni in manj zaupljivi do tujcev, ki prihajajo v vašo hišo, bo tudi vsak dan manj sleparstev in manj sleparjev.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

ČIŠČENJE MEJ OB POTIH IN ZEMLJIŠČIH.

Z mejami, ki jih imamo ob potih in kraj zemljišč, izgubimo mnogo prostora, ki bi lahko prinašal, če bi bil obdelan, dosti več koristi. Ti prostori so obraščeni čisto z grmičjem in grmovjem, od katerega nimamo nobenega pravega haska. Navadno rastejo vmes in ob kraju razna plevelna zelišča v spodtiko mimoidočim. Obraščene meje se rade pomikajo naprej in so mestoma že tako široke, da trpijo zaradi tega tudi sosedna zemljišča. Take meje najdemo v raznih legah, najbolj pogostoma pa v brežinah.

Na meje smo vajeni od mladega in zato jih tudi tako mirno gledamo in trpimo, četudi nam delajo škodo. Edino korist od njih imajo ptiči in sploh živali, ki po takih mestih iščejo svoja za-

vetja in gnezdišča, kakor miši itd. Za koristne ptiče bi bilo pa tudi drugje prostora in bolj varnega zavetja.

Kot mali posestniki moramo danes vsak prostor najskrbneje izrabiti in obdelati. Potrebno je zaradi tega, da take prostore, ki so bili do sedaj več ali manj izgubljeni, pritegnemo in očistimo te samoraške navlake in da otrebimo nepotrebno grmičje. Kjer je meja čisto zaraščena s takim grmovjem, je prav, da ves prostor prekopljemo, korenine izrujemo, zemljo pa poravnamo in obsejemo s pripravno mešanico trav in detelj. Na ta način se bo dalo marsikje pridobiti nekoliko košnje, ki nam bo prav hodila za našo živinorejo. V celoti se bo dalo s tako obdelavo mnogo dobrega doseči, če se bomo splošno lotili tega dela.

Pridobila bo pa tudi vsa slika bližje okolice. Marsikje je še toliko takega neizrabljenega in zanemarjenega prostora, da je naš čut naravnost užaljen in da se čudimo zaostalosti naših kmetovalcev. Duh časa in današnje pomanjkanje zahtevata od nas, da je vsak prostor skrbno obdelan in

da se zlasti mali posestniki zavzamejo za take izboljšave.

Če so se te meje ohranile iz časa naših pradedov, še nikakor ne sledi, da jih moramo še naprej mirno gledati in trpeti. Take prostore moramo po možnosti očistiti in obdelati. Vsa nepotrebna šara naj izgine in naj napravi prostor dobri travnati ruši, ki bo v naših razmerah še največ zalegla.

POMANJKANJE KRME V ZGODNJI POMLADI.

Pri nas se pogostoma dogaja, da zmanjkuje krme proti koncu zime in da komaj čakamo na prvo zelenje. Že pozimi nam gre po raznih krajih tesno s krmo in se živina težko preživlja, proti pomladi pa trpi tako pomanjkanje, da si moramo pomagati z vsem, kar nam pride pod roko, navadno pa z vsakovrstno in manjvredno slamo, ki jo jemljemo tudi s streh, če ni drugače. Živina nam tako shujša, da zjutraj komaj vstane. Nemci imenujejo tako sestradano živino «Schwanzvieh», kar bi se po naše reklo «repata živina», ker jo moramo za rep vleči, da nam sploh vstane. V mnogih hlevih se živini žal tako godi, kar je seveda velika škoda za naše gospodarstvo.

Dokler se bomo pozimi bojevali s pomanjkanjem krme, toliko časa ni misliti na izdatne uspehe v živinoreji. S polovičarsko rejo ne pridemo naprej.

Prot pomanjkanju krme v zgodnji pomladi ni druge pomoči, kakor da pridelujemo več krme. Krma bi nam morala pred novo košnjo od enega do drugega leta ostajati kot potrebna rezerva, to je kot zaloga za slučaj potrebe, ne pa da nam tudi v rednih letih proti koncu zime pohaja. Stvar previdnega gospodarstva je, da s pridelano krmo prav izhajamo, da je zadosti pridelujemo in da jo prav razdelimo za pokladanje v zimskem času.

Letos je marsikomu vsled dolge zime in pozne spomladi krma prezgodaj pošla. Vsled tega so navezani na zgodnjo pašo, ki se je pa letos tudi zakesnila. Namesto sredi aprila jo imamo šele sedaj meseca maja. Proti taki stiski ni druge pomoči kakor varčno krmljenje ves čas zime, ki ga pa ni razumeti v pritriganju potrebne krme, ampak v rednem pokladanju točno določene krme. Potrebno krmo je treba razdeliti in dan za dnem redno odmerjati.

V ostalem je pa gledati, da redimo in prezimujemo le toliko glav živine, kolikor jih lahko preživimo s pridelano krmo. Po drugi strani je

Ivan Albrecht:

Jeza usode

Čim so bili pogrebni obredi končani in je minilo jedva nekaj dni, je Herbert s samozavestno kretajo prevzel posle, ki so po očetovi smrti prešli nanj. Niti uslužbenci niti tlačani niso mogli občutiti nikake vrzeli v gospodarskem redu, le da je bil mladi Herbert še točnejši in natančnejši od očeta. Z Lotarjem je ravnal kakor s pridnim, ubogljivim otrokom. V trenutkih oddiha ga je rad imel poleg sebe in se razgovarjal z njim, sicer je pa pustil, da je počel, kar se mu je zljubilo. Medtem ko je Herberta veselil lov, je Lotar mnogo rajši hodil po grajskem cvetličnjaku in opazoval pestra čuda prirode. Herbert je tudi često jezdil na polje in sam nadziral dela tlačanov, Lotar pa se je tedaj zaprl v sobo in se udajal premišljanju. Tudi v kapeli je rad posedal in se v tajnosti nežnih občutij razgovarjal s svojim Bogom. V takih trenutkih je bil še najbolj srečen...

Ko se je bližalo leto žalovanja h koncu, je Herbert nekoč stopil v sobo, kjer je Lotar ždel zaglobljen v premišljanje o svobodi in nesvobodi človekove volje.

«Daj, Lotar,» ga je predramil iz zatopljenosti, «pojezdiva malo na izprehod. Saj niti ne veš, kako lep dan se smehlja zunaj, ko vedno tičiš med zidovjem.»

Lotar se je raztreseno nasmehnil.

«Mislil sem, da morda ne utegneš,» je dejal, «a samemu se mi ne ljubi nikamor.»

Ko sta po kratki jezi zavila na senčnato gozdno pot, je Herbert spustil vajeti in brez ovinkov začel:

«Ne vem, kako ti sodiš o tem. Meni se pač vidi, da samota ni nič kaj prida. Zato se mislim v kratkem oženiti.»

Lotarja je zaskelilo.

«Oženiti?» je ponovil in nekšna mehka tegoba ga je prevzela, vendar se je hitro premagal.

«Vidiš, jaz skoro nisem mislil na to. Seveda, saj ti je treba družice, gospodinje.»

Herbert se je nasmehnil.

«Čudno je s teboj, Lotar! Še posušiš se v papirjih. Ali te ni še nikoli zamikala nobena ženska?»

Lotar je zardel in se v zadregi začel razgledovati po gozdu.

«Ne mislim tako, kakor sem morda izrekel, mu je pomagal Herbert. «Nikakor nočem izvabljeti iz tebe kakšnih izpovedi... Le tako: čuden se mi vidiš?»

Lotar ga je pogledal s toplim, vprašujočim pogledom:

«Saj je čudno vse življenje sploh. Ali ne, Herbert?»

«Ne vem, kako misliš.»

«Kakorkoli gledaš, je skušal Lotar najti izraza. «Vsa pota naša, misli, čustva... In to med-

sebojno sožitje. Gledaš tega in onega, govoriš z njim, celo čutiš morda z njim, pa te nenadno zajame trenutek, ko spoznaš, kako sta si tuja in daljna —»

«Vidiš, Lotar, po pravici ti moram priznati, da o vsem tem ne razumem prav ničesar. Tudi nisem nikoli razmišljal o tem. Živeti je lepo, se mi vidi; drugega ne vem nič.»

Lotar je prikimal:

«Seveda je lepo, ali najlepše so sanje...»

«Lotar, ti si menda bolan,» se je zavzel Herbert.

«Morda, je Lotar povsili glavo in obmolknil. Vedel je v naprej, kaj mu bo povedal brat. Vse, kar je že toliko časa spalo v njem, se je zdaj vzdramilo in uporno sililo na dan. Očital si je v srcu, da je nespameten v svoji otroški plahoti, vendar ga je bilo strah, že same misli, da bi kdaj utegnil biti drugačen! Kljub temu ni bil zadovoljen sam s seboj.

«Se spominjaš Olge?» ga je z zvonkim poudarkom nenadno predramil brat.

Lotar se je samo nasmehnil.

«Naš grad ji je pokazal luč sveta.»

«Ti jo napraviš za svojo?» dokonča Lotar.

«Ali bi ti to ne bilo po volji?» ga s komaž značnim nadihom zasmeha vpraša brat.

Lotar ga pogleda:

«Kako to meniš?»

«Vidi se mi, da si včasih...»

pa skrbeti z dobrim in zadostnim gnojenjem, da dvignemo pridelek krme. V tem pogledu se je v zadnjem času marsikaj dobrega doseglo, toda še premalo. Naši mali posestniki, ki trpe najbolj zaradi pomanjkanja krme, imajo prav v gnojenju skoraj edini pomoček, da rešijo svoje živali takega pomanjkanja v zgodnji pomladi.

Sejmi

18. maja: Rajhenburg, Št. Vid—Zatična, Vinica.
 19. maja: Bogojina, Marenberg, Loče, Laško, Moravče v litijskem srezu, Rakičan, Radovljica, Sv. Ema.
 20. maja: Mozelj, Velka.
 21. maja: Artiče, Turnišče, Velike Lašče, Vesela gora (Št. Rupert), Kandija.
 22. maja: Loka pri Laškem, Št. Lambert.
 23. maja: Sv. Peter pod Svetimi gorami.

Tedenski tržni pregled

ZITO. Na ljubljanski blagovni borzi so ponujali (za 100 kg; postavljeno na slovensko postajo): pšenično, baško, po 215 do 257-50 Din, turšičico, baško, času primerno suho, po 150 do 152-50 Din, moko «0», banatsko, po 355 do 360 Din. Cene so čvrste.

ŽIVINA. Na zadnjem ljubljanskem živinskem sejmu so cene ponovno nekoliko popustile. Voli in debele krave so se pocenili za okrog 50 par, teleta pa za 1 Din pri kilogramu. Za kilogram žive teže so se trgovali: voli I. vrste po 7-50 Din, II. vrste po 6-50 Din, III. vrste po 6 Din, krave, debele, po 4-50 do 6 Din, krave, klobasarice, po 2-50 do 4 Din, teleta po 9 do 10 Din. Konji so se prodajali po 300 do 5000 Din, prasci za rejo pa po 100 do 150 Din za glavo.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah: 1 dolar za 56-30 do 56-50 Din;

v devizah:

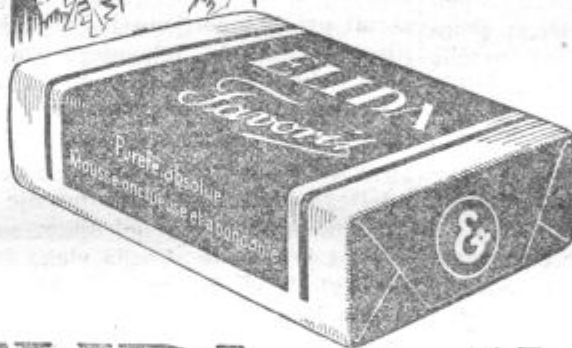
- 100 avstrijskih šilingov za 797-85 do 800-85 Din;
 100 nemških mark za 1351-75 do 1354-75 Din;
 100 madžarskih pengov za 989-64 do 992-64 Din;
 100 italijanskih lir za 296-35 do 298-35 Din;
 1 dolar za 56-61 do 56-81 Din;
 100 francoskih frankov za 221-26 do 223-26 Din;
 100 češkoslovaških kron za 168-31 Din.

Za Vašo nežno polt

naj Vam bo pravilna nega prva briga. Ne da se opisati divnega občutka mladostne svežosti. ELIDA FAVORIT MILO ustvarja oni gladki, nežno rožnati teint, ki očaruje.

Umivajte se dnevno z ELIDA FAVORIT MILOM. Blága in dišeča pena tega mila deluje blagodejno na polt. Ako želite imeti čisto in nežno kožo, ne pozablajte prve zapovedi lepote:

ELIDA Favorit MILO

«Jaz? Potem vidiš in veš zame več kakor jaz sam», zataji Lotar svoj najsvetejši sen in se že v tem trenutku tako sramuje tega početja, da ne more več vzdržati bratovega pogleda.

«Tem bolj je za naju oba in zanjo», se razveseli Herbert. «Priznati ti namreč moram, da ljubim to žensko bolj kot to sploh lahko izrazi beseda... Čim se mi je kdo le v sanjah dotakne, naj se takoj spravi z Bogom!»

Lotarja zaskeli:

«Tak bi moral biti jaz», hitro premisli in pritrudi bratu:

«Tudi jaz sam bi ne ravnal drugače.»

Herbert se zasmeje. Gotovo ne verjame Lotarjevimi besedam. Da se torej Lotar uveljavi, začne:

«Saj bi bilo sploh dobro, ali ne, Herbert, da bi tudi jaz malo poskrbel za spodnji grad?»

«Na to sem že mislil,» mu hitro pomaga brat, «pa te nisem maral siliti. Nisem hotel, da bi se ti videlo kakor...»

Začete misli ne dokonča, toda Lotar ga razume. Dokler ni bilo nevarnosti, sta lahko živela skupaj, zdaj pa bi mu utegnili postati iv zmedo; zato naj se umakne v svoje gnezdo...

Nato sta se razgovarjala o raznih gospodarskih podrobnostih. Herbert je vse do najneznatnejše majenkosti svetoval bratu, kako naj si uredi to in ono, a Lotar je poslušal in pritrjal. Zdelo se mu je, da bi bilo odveč in smešno, ako bi karkoli pripomnil ali celo ugovarjal...

Ko je Olga postala Herbertova žena, je bil Lotar že na svojem. Izbral in odbral pa mu je vse Herbert, celo služinčad. In Lotar je prihajal poslej k bratu v posete kakor na božjo pot... Spočetka je hodil bolj poredko, kesneje pa, ko se je Herbert uveril, da se mu z bratove strani ni bati nevarnosti, ga je celo sam rad vabil k sebi.

Ko je Lotar gledal bratovo srečo, je tudi sam zahrepenel po takem skritem paradizu, kjer človek živi z vedno zavestjo, da utriplje v njegovi neposredni bližini zvesto srce samo zanj in da ga pri vsem dejanju in nehanju spremlja ljubeča misel ljubljene bitja. Gledal je Olgo, ki je bila tako toplo vdana Herbertu, da mu je iz oči brala vsako željo, slutila njegove misli, poveljčala slehrno njegovo vrlino in zakrila vse njegove napake s solnčno kopreno svoje žarke ljubezni. Bila je pesem njegovega dela, vera njegovega življenja in sveta nedelja njegove robate, po puhteči zemlji dišeče vsakdanjosti. Vse mrke grajske zidine je oživljala že s samo svojo prisotnostjo.

Ko se je Lotar razodel bratu, mu je Herbert poiskal nevesto. V prijateljski družini mu je izbral gospodično Klaro, ki je prinesla Lotarju v zakon lepo premoženje, a niti ne sence tega, o čemer je bil sanjal on. Tako je Lotar živel v svojem mladem zakonu brez tistega toplega zatišja, po kakršnem ga je žejalo, dokler je bil sam. Gospa Klara ga je ljubila, ali Lotar se ni mogel otresti občutja, da ljubi le sebe v njem. Zato je venomer primerjal svojo soprogo z Olgo, od dne do dne jasneje opazal razliko med obema in se

vedno tesneje zaklepal sam vase ter se bolj in bolj odtujeval svetu. Utehe je iskal v razmišljanju o nadnaravnem življenju, o usodi in o skritih silah prirode. Tu intam se je o teh stvarih skušal razgovarjati s Klaro, ki ga je poslušala in včasih celo po svoje odgovarjala na njegova plaha vprašanja. Njeni odgovori pa so se mu zdeli zgolj usluga možu. Lotar je čisto jasno čutil, da jih ne zajema iz svoje notranjosti in da sploh ne čuti potrebe po takem duševnem sožitju z možem, kakršnega si je želel on. Zato je prav kmalu opustil svoje poizkuse in ni več trafil žene z njimi. V gospodarstvu pa ji je sploh predal vodstvo.

Medtem ko se je torej Klari hotelo jakega, razgibanega življenja in močnih, navzven poudarjenih doživetij, je iskal Lotar edinega razvedrila pod bratovim krovom, ki ga je ogreval žar Olginih oči. Tako je bil šel tudi tisto popoldne v gornji grad. Odkar je vedel, da pričakuje svakinja dete, se mu je zdela še vse lepša kakor dotlej.

Izprva so se razgovarjali o letini, kar je pač Herberta najbolj zanimalo. Govoril je o poljih, gozdih in vinogradih. Lotarju se je zdelo, da diha sama sveža, rodovitna zemlja iz brata. Skoro bal se je tolike tvorne življenske moči.

Potem so ugibali novice z raznih dvorcev. Herberta so zanimali zlasti malenkostni škandalčki, nove, včasih čisto nenadne ljubavne zveze in junaštva ali lovška sreča, še bolj pa lovška smola raznih znancev.

(Dalje prihodnjič.)

Vojna škoda se je kupovala po 426 do 426:50 Din, investicijsko posojilo pa po okrog 88 Din.

Kratke vesti

— Stanje vlog pri denarnih zavodih. Po poročilu Narodne banke kraljevine Jugoslavije so znašale vloge v naših bankah in v drugih denarnih zavodih 1. marca letos skupno 14.170 milijonov dinarjev. Ob koncu leta 1930. so te vloge znašale 12.888 milijonov dinarjev.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. Dne 7. t. m. smo imeli birno. Novi škof je bil sprejet zelo svečano. Tako lepih mlajev že dolgo nismo videli. Vse hiše ob cesti so imele razobešene državne trobojnice. Še vreme ni preveč nagajalo.

BOHINJ. Sokol na Koprivniku prosi vsa okoliška društva, naj prelože svoje prireditve, določene na nedeljo 7. junija, na drug dan zaradi loterije, ki se priredi v korist gradnji prepotrebne Sokolskega doma na Koprivniku. — Sokol v Gorjušah je na Križevu nedeljo uprizoril krasno Finžgarjevo dramo «Razvalino življenja». Režiserju g. Flajsu čestitamo k lepemu uspehu. Igralci so vloge podali odlično. — Omeniti moramo tudi razveseljivo dejstvo, da je Križeva nedelja potekla popolnoma mirno. Kakor kaže, bodo žegnanja postala v naših krajih zares dostojen krajeven praznik.

GORENJA VAS V POLJANSKI DOLINI. V nedeljo 3. t. m. je imela Obrtna zadruga za Poljansko dolino svoj občni zbor. Udeležili sta se zbora dve tretjini članstva. Na zboru je podal poročilo o delovanju zadruga v preteklem letu načelnik g. Ivo Šorli. Zadruga je storila precej v korist članstva. Kljub kratkemu obstanku nekaj let razpolaga zadruga že s prav lepim rezervnim sklado. Na občnem zboru je zastopal Zvezo obrtnih zadrug iz Ljubljane sam predsednik g. Rebek, ki je podal v poljudnem govoru poročilo o zveznem delovanju, o splošnem gospodarskem položaju obrtništva, o obrtni in socialni zakonodaji in o starostnem zavarovanju obrtnikov. Poudarjal je posebno važnost obrtniške organizacije in stanovske zavednosti in sodelovanja zadruga z Zvezo obrtnih zadrug v Ljubljani. Zborovalci so soglas-

no odobrili delovanje Zveze in se izjavili za skupno delovanje obrtniških organizacij. Pri volitvah je bil z veliko večino izvoljen stari odbor, in sicer: Ivo Šorli, pek v Gorenji vasi, za načelnika; Ivan Šubic, mizarski mojster v Poljanah, za njegovega namestnika; v odboru so: Ivan Potočnik, Ivan Kos, Lovro Eržen, Anton Jenko in Alojzij Bogataj; namestniki: Janez Jereb, Jurij Oblak in Janez Uršič; v nadzorstvu: Franc Oblak, Pavle Demšar in Urban Potočnik. Za načelnika preizkuševalne komisije je določen načelnik Ivo Šorli, za njegovega namestnika Franc Perko. Zelimmo zadrugi, da bi se še dalje tako lepo razvijala v korist obrtništva v dolini!

BREZJE. Komaj tri mesece je poteklo, odkar se je ustanovila sokolska četa Brezje-Mošnje. Uspehi, ki jih žanje, jasno pričajo, kako potrebna je bila za našo občino. Mladost in staro se zbira v njenem okrilju. Z ničemer smo začeli, a danes imamo na najlepši točki Brezij svojo zemljo, kjer bomo zgradili svoj dom. Velike so zasluge, ki jih imata pri nakupu sveta brat Anton Frelj in brat Florijan Pohar, ki sta se vedno borila za povzdig naše občine in sta med prvimi starejšimi priskočila mladi organizaciji na pomoč. Ze takoj v skromnih početkih smo naleteli na hude ovire, s katerimi se moramo boriti še danes, toda naš duh ne klone, zakaj zavedamo se, da delamo za narod v kulturnem in gospodarskem oziru. Polni zdravja in mladostnega ognja se zbiramo na sestankih in pri petju, ki ga vodi učitelj, brat Franc Pavlin. Telovaditi še nismo začeli, ker nimamo še izvežbanih moči, začeli pa bomo ob koncu tega meseca, ko bodo dovršili br. Milan Pohar, br. Pavel Šolar, brat Ciril Pohar in sestra Minka Klinarjeva društveni prednjaški tečaj v Radovljici. — V nedeljo 3. t. m. zvečer smo se zbrali pri br. Florijanu Poharju. Proslavili smo njegov god in 54. leto njegovega življenja. Zabila je bila lepa in prisrčna.

SV. KRIŽ PRI KOSTANJEVICI. Od nas so odhajali 16. aprila rekruti k vojakom. Med njimi je spremljal Alojzij Kodrič iz Pristave svojega mlajšega brata Janeza do postaje v Vidmu-Krškem, kamor jih je peljal njihov sosed Kuntarič. Ker pa je bilo do odhoda vlaka še dovolj časa, so Kuntarič in oba brata Kodriča skupno hoteli počakati na odhod vlaka. Kmalu zatem pa je prišel voz z večjim številom rekrutov, med katerimi so bili trije bratje Mladkoviči, doma prav tako iz vasi Pristave. Kakor hitro pa so Mladkoviči zapazili Alojzija Kodriča, je skočil predenj Mlad-

kovič in izrekel neko psovko, na katero je Kodrič odgovoril z zaušnico. V trenutku so vsi Mladkoviči in njihovi pomagači navalili na Kodriča, katerega so z 32 vbodi z noži grozovito razmesarili, o čemer je «Domovina» že pisala. Alojzij Kodrič je bil takoj mrtev. Pokojnik, nesrečna žrtev sirovega pretepaštva, je bil priljubljen fant, star 24 let in eden onih zelo redkih pridnih delavcev, ki ni poznal utrujenosti. Delal je dostikrat po cele noči ob svitu lune. Njegovo delo bo ostalo mnogim v hvaležnem spominu. Pokojnika so pokopali na pokopališču pri Sv. Križu ob lepi udeležbi občanov. Naj mu bo lahka zemlja, na kateri se je celo življenje mučil!

BOŠTANJ OB SAVI. Poročil se je zvest «Domovinar», gozdni čuvaj g. Lojze Lisec, z gdč. Tončko Podlipnikovo. Bilo srečno! — Gasilno društvo je tudi letos na Florijanovo nedeljo priredilo vrtno veselico pri Mirni. Zaradi slabega vremena prireditve ni bila tako številno obiskana kakor druga leta. — Na tiho tudi povemo, da imamo vsa ta teden misijon. — Na vnebohod popoldne priredi Sokol korporativno pešizlet na Log, kjer bo na sporedu tudi nekaj telovadnih točk.

SEVNICA OB SAVI. Prijetno Florijanovo nedeljo so imeli 10. t. m. sevniški gasilci. Z godbo na čelu se je udeležil sprevoz, 36 gasilcev v kroju, maše v cerkvi sv. Florijana. Po službi božji je bil razhod, popoldne pa je posetilo več Sevničanov gasilsko veselico v Dolenjem Boštanju.

SREDIŠČE OB DRAVI. V nedeljo se je vršila v Sokolskem domu velika prosvetna prireditve Zveze kulturnih društev s sodelovanjem Sokola in Društva kmetskih fantov in deklet. Ze k prvemu predavanju prof. dr. Pivka, starega znanca in ljubljence Središčanov, se je dvorana napolnila. V poljudnih izvajanjih je predavatelj podal dokaze, da sta izobrazba in prosveta pogoj gospodarskega in splošnega napredka vsakega naroda. G. Siftar je predočil zborovalcem najvažnejša vprašanja našega kmetijskega gospodarstva v današnji kritični dobi. Popoldne je bil ob veliki udeležbi najprej predvajan zdravstvom poučni film «Alkohol», nato pa je sledilo predavanje prvega podstaroste Mariborske sokolske župe g. dr. Maksa Kovačiča o važnosti sokolstva za kmetskega človeka. V imenu Sokola in Društva kmetskih fantov in deklet v Središču je g. Joža Čulek izrekel iskrene besede zahvale in prošnje za ponovne take prireditve. Sledila je še prosvetna konferenca, na kateri je predsednik Zveze kulturnih društev, g. Spindler, podal kratek pre-

Soteščan:

Izgubljena sreča

Povest iz vaškega življenja.

Mladenič je občutil v sreči nepopisno srečo. Naj se mu le posmehujejo vsi, ki so navezani na prazno slavo. Takega dekleta se mu ni treba sramovati. Res ne bo imela dote, a njene vrline odtehtajo vse bogastvo.

Razdalja med njim in očetom je bila na njivi vedno manjša, merila je le še nekaj korakov. Brezar je odpravil dekle, češ: «Noč se bliža; glej, da bo doma prej opravljeno.» Spričo nje ni maral govoriti s sinom o zadevi, ki še ni bila znana v Razorju.

Franca ni vedela, zakaj je šla z njive prej, kakor je bila navada. «Poglej, koliko smo naredili», je rekla Ivanu, ko je hotela mimo njega.

«Menda zato, ker smo molčali», se je nasmehnil.

«Ivan, kaj te je prijelo? Kaj imata z očetom?» «Ničesar», je odvrnil. Skrivaj je pogledal očeta, radoveden, ali bo kaj odgovoril. Morda ga izkuša dekla v njegovem imenu.

Franca ni več poizvedovala. Nabrala je plevele za svinje in odšla proti domu. Ko se je skrila za ovinek, ju je zblížala okopana zemlja. Sin se je naslonil na motiko in premišljal, kako bi očeta nagovoril. Odločil se je in ga vprašal, ali bosta začela zopet vsak na svojem koncu.

Brezarju je ugajalo, ker se je sin ponižal. Obrisal si je čelo in rekel: «Kaj bi začejala, solnce bo itak kmalu zatonilo.»

«Pa bodiva skupaj.» Ivan se je zopet pripognil in okopaval.

«Včerajšnjega dne je škoda», je potožil oče Brezar. «Pa ves dan smo zamudili.»

«Smó pa danes nadomestili. Poglejte, koliko smo okopali!»

«Saj ne rečem, da nismo», je potrdil oče. Vedel je, da ni udaril na pravo struno. Kreniti mora na drugo pot, ako hoče priti do smotra.

Nadaljeval je mirno in prijazno: «Ivan, kje si bil včeraj toliko časa?»

«Na sejmu», mu je kratko odvrnil.

«Vem», ga je jezilo, ker je premalo izvedel. Sam bi mu moral povedati, zakaj mora poizvedovati kakor sitne babe!

Zopet ga je vprašal čez nekaj časa: «Kdo pa je bila tista deklina, kateri si kupil odpustke?»

Fant ni vedel, kaj bi odgovoril. Resnico je bilo hudo povedati, laž pa se bo prej ali slej izkazala. Ali naj zataji svojo nevesto, kateri je že tolikokrat prisegel zvestobo?

«Kdo pa je rekel?» je odgovoril tako, da ni nič povedal.

Brezar se je spomnil Rožančevega nasveta, da fanta ne sme preveč žaliti. Odkajljal se je in rekel: «Ivan, pameten bodi, pa pusti otročarije. Star sem in bolehen; kmalu boš moral resno misliti na ženitev.»

«Prej ne, preden ne dobim kmetije», mu je odvrnil počasi, kakor da mu ni nič za nepričakovano novico.

«Seveda boš dobil posestvo, ako si poiščeš pridno gospodinjo. Morda si o tem že kaj razmišljal.»

«Sem, pa tudi nisem», je pritrdil in zaničal. «Oho, potem imaš pa že izbrano. Zato si že dalje časa nekam tih in zamišljen. Glej, da ne bo posledic...»

«Tako daleč pa še nismo», se je sramešljivo nasmehnil.

«Upam, da ne, Ivan. Lahko pa zabredeš... Kdor ima ob ženitvi vezane roke, je revež. Prijeti mora, kar je zagrabil.»

Sin se je natiho čudil, zakaj mu oče danes toliko govori o ženitvi. Tega mu prej ni nikoli omenil; še slišati ni maral, da bi mu dal kmetijo. Zdaj mu jo pa kar ponuja in ga sili, naj se oženi, Pa ni menda tako naglo opešal.

Starca je potrlo, ker je sin že mislil na ženitev. «Nekaj bo že res...» si je mislil ter ga vprašal po kratkem molku: «Povej no, kam si se zaletel?»

«Kaj menite, kam?» mu je vzbujal radovednost.

«Ne vem. Pameten ženin gleda na sree, pa tudi na doto...»

«Oče, plemenito sree je več vredno kakor vse bogastvo...»

gled novih smernic prosvetnega dela Zveze kulturnih društev in njenih edinic in stanja prosvetne organizacije v ormoškem okraju.

OPLOTNICA. Na velikonočni ponedeljek je otvoril naš Sokol z igro «Domen» novi gledališki oder v Sokolskem domu. Igra je uspela dobro in nabito polna dvorana je pričala, da društvo uživa prijateljstvo vaščanov in okoličanov in drugih gostov iz Konjic in Zreč. Dvorana je na novo preurejena (glej sliko v prilogi). — Na binokostni ponedeljek priredi društvo lepo veseligo v treh dejanjih «Gospod svetnik». Vabljeni vsi! — Dne 7. junija razvije društvo prvi prapor v Dravinjskem sokolskem okrožju. Na prireditve opozarjamo že danes vse edince okrožja in okoliška društva iz Mariborskega sokolskega okrožja.

SVETA ANA V SLOVENSKIH GORICAH. (Smrtna kosa.) Tu je umrl v lepi starosti 76 let posestnik g. Josip Štajnfelzer, oče celjskega primarija, gosp. dr. Štajnfelzerja. Naj počiva v miru, preostalih pa naše sožalje!

MALA NEDELJA. Pomladna akademija, ki jo je priredilo narodnokulturno društvo, je uspela v vsakem oziru. Obisk je bil zadovoljiv in so bili posebno dobro zastopani zunanji gosti. Pa tudi domačini so se dobro izkazali. S svojim posetom so dali društvu novo pobudo za nadaljnje prosvetno delo in je upati, da ostanejo tudi v bodoče stalni obiskovalci društvenih prireditev.

BUNČANI NA MURSKEM POLJU. V eni zadnjih števil «Domovine» smo čitali lepo pisanje «Domovine» proti sirovosti mladine. Reklo se je, naj nadaljujejo starši sami, kar je začela graditi šola pri vzgoji mladine. Pisec teh vrst je mnenja, da so vsakokrat starši krivi, če se mladina preveč alkoholizira, ker dopuščajo svojim sinovom, da si iščejo take fantovske družine! Šaj jim mora biti znan rek, da lahko ena garjeva ovca okuži sto zdravih. Ko so fantje letos zopet po stari fantovski navadi obhajali sv. Florijana, ki pa je sicer patron gasilcev, a ne fantov, jim pač ni nihče zavidal zabave. Res je, namena niso imeli slabega, a konec je bil vendar slab. Od preveč zaužitega alkohola se je podala četa nekaterih fantov na pohod v sosedno vas; tam se je oborožila s koli in izzivala mirne vaščane. — Pozimi smo imeli kmetijski tečaj v Veržeju. Za tako reč mnogi starši nimajo razumevanja in zato tudi niso pošiljali svojih sinov v tečaj. Zastonj se trudijo šola, cerkev in prosvetna društva, zlasti Sokol, ki je za nas ustanovljen v Veržeju, če pa starši ne nadaljujejo sami tega,

kar je začela graditi šola, in rajši dopuščajo, da se izgublja mladina s ponočevanjem in potepanjem na slaba pota. Gotovo jim še ni znana zgodba nekega dijaka, ki je v neko spominsko knjigo napisal besede: «Se malo, malo, pa me ne boste videli, ker grem k očetu!» Drugi dijak pa je pridal še to-le: «In ko ga je oče zagledal, se je bridko razjokal.»

BUNČANI NA MURSKEM POLJU. Nesreča je doletela veleposestnika g. Franca Fürsta. Po ne previdnosti pastirjev mu je utonila v Muri izredno lepa plemenska krava simodolske pasme.

DOMAČE NOVOSTI

* **Ustanovni občni zbor Gostilničarske pivovarne v Laškem preložen.** Prejeli smo: Ustanovni občni zbor Gostilničarske pivovarne, d. d. v Laškem, je bil po sklepu seje širšega pripravljalnega odbora 5. t. m. sklican na dan 27. t. m. Zaradi od vlade zahtevanih malenkostnih popravkov družbenih pravil in zaradi zelo važnih razgovorov, ki morajo biti dovršeni do ustanovnega občnega zborja, se ustanovni občni zbor preloži. Vršil se bo najpozneje do 15. junija. Pripravljalni odbor sporoča podpisnikom delnic, da se vplačila pridno in redno vršijo. Obenem opozarja na določilo zakona, da ima glasovalno pravico na ustanovnem občnem zboru samo tisti delničar, ki je vplačal na račun kupnine za vsako delnico najmanj 40% ali 200 Din. Prosimo podpisnike, naj se ozirajo na to določilo zakona in pravočasno vplačajo na račun vsake delnice najmanj 200 Din. Zaupamo javnosti le še toliko, da je položaj ugoden in da ni dvoma več, da bo stala v Laškem in obratovala že prihodnje leto domača slovenska pivovarja v korist gostilničarjem in porabnikom.

* **Varujte planinske cvetice!** Prepovedano je trgati, ruvati, prodajati in ponujati v nakup redke rastline. Kljub prepovedi se uničujejo največ: planinka ali očnica, murke ali zamorčki, blagajevka in progasti volčin, lepi ali Marijini čevlji, lepi jeglič ali avrikel, kranjski jeglič in rumeni encijan. Kdor bi se zasačil, da trga ali ruva ali prodaja ali ponuja v nakup navedene in druge prepovedane redke rastline, se mu bodo te odvzele in ga bo politično oblastvo kaznovalo z globo od 5 do 1000 dinarjev ali z zaporom do 14 dni.

* **Za ravnatelja Mestne hranilnice mariborske** je bil imenovan 8. t. m. od upravnega sveta g. Drago Kocmut, uradnik istega zavoda. Čestitamo!

* **Novi bankovci po 1000 Din** pridejo deloma v promet že v juniju.

* **Število upokojencev, invalidov, vdov in sirot v dravski banovini**, ki prejemajo mesečno skupno okrog 12 milijonov dinarjev, znaša 15.000.

* **Služba banovinskega cestarja je razpisana** za cestne proge: od mosta v Mrzli Luži do odcepa ceste Kamna gorica—Gomila, od stika z državno cesto do stika s cesto Velika Loka—Mirna in Trebnje—kolodvor. Prošnje je vložiti do 25. t. m. pri sreskem cestnem odboru v Novem mestu.

* **Referent za inspekcijo parnih kotlov pri banški upravi v Ljubljani** se je preselil 6. t. m. iz sedanjih prostorov na Krekovem trgu št. 10 v «Stiški dvorec», Stari trg št. 34.

* **Iščejo se dediči** po pokojnem Mihaelu Strelcu, rojenem 24. avgusta 1875., ki je umrl v Ameriki. Javijo naj se izseljenskemu komisariatu v Zagrebu in priložijo listine, iz katerih je razvidna stopnja njihovega sorodstva s pokojnikom.

* **Vesele binokosti** želijo slovenski fantje, služeči pri mitraljeski četi v Djakovici: Anton Štatar (Ponikva), Alojz Krašovec (Tinsko), Ivan Ostrožnik (Brezovo), Alojz Divjak (Gradec), Franc Žnidaršič (Lukovec), Ludovik Planinc (Kozje), Martin Uje (Šmarje), Mihael Geršak (Sv. Peter), Martin Majger (Vojnik), Franc Mlinarič (Zibika), Janez Kuhar, Janez Perkovič (Sv. Ema), Florijan Doberšek (Sv. Štefan), Ludovik Zupančič (Dramlje), A. Ogrizek (Sv. Ema), Franc Zupanc (Kozje), Jože Gal (Bočka), Ivan Jazbinšek (Presično), Jože Dramšek (Sv. Peter), Franc Belina, Anton Stancar in Martin Vrbošek (Slivnica).

* **Pozdrave iz Caribroda** pošiljajo slovenski fantje iz 1. čete 1. bataljona 3. pehotnega polka: podnaradnik Slak Jožko (Medvejek pri Stični), redovi Jelača Miloš, Šovor Janez, Kandič Peter, Kobe Josip, Vois Matija, Furlan Franc, Damjanovič Peter, Farnik Martin, Mazele Jože, Štrace Franc, Hudokorovič Franc, Medle Janez, Vuletič Drago (Metlika), Tankovič Mate, Šarec Milo, Horvatič Ivan, Tojkovič Nikola in Poič Milan (Lokvica).

* **V Mariboru so že začeli.** Pretekli ponedeljek so se prijavi v Mariboru prvi kulukarji iz mesta. Meščani iz raznih slojev so se našli oboroženi a

«Res je, pa vendar... Priložnosti pa tudi ne smemo zanemariti. Takrat zagrabi, kadar imaš kje zagrabit.»

Ivan se je pošalil: «Oče, vi bi radi doto, jaz pa nevesto...»

«Pri gospodarstvu boš potreboval denar. Pride nesreča ali slaba letina, pa boš gledal skozi prste. Kadar teče voda v grlo, tedaj ti lahko pomagati.»

«Ako bom izbiral, porečejo, da gledam po denarju. Povsod bi me zapodili...»

«Daleč ti ne bo treba hoditi. Pri Rožancu v Potoku je staro bogastvo. Tince je edina hči, zato bo imela veliko doto. Radi bi ji priskrbeli pravno ognjišče.»

Fant je vedel, koliko je ura. Zato se mu je Rožanka rogala na sejmu in v gostilni. In Rožanca je poklinal pit ter ga vabil, naj prisede. Zdaj žele ve, zakaj je naperila očeta, da mu ni ves dan privoščil lepe besede.

«Tince je izurjena v vsem, kar spada v gospodinjstvo», jo je hvalil na vse pretege. «Kuha, šiva, pere, lika, pa tudi na njivi se zasuče, kadar je potreba. Boljše ne moreš dobiti za našo hišo.»

«Aa, Tince ste mi izbrali», se je porogljivo namuznil.

«Kod si pa ti brskal?» Starca je jezilo, ker ga ni mogel ogreti.

«Blíže, mnogo bliže... Ako vam povem, vam morda ne bo ugajalo...»

«Pravijo, da bítež za Sevčevo beračico...» Moža je pogrelo, lice se mu je pričelo resniti,

«Z Julko se razumeva že dlje časa», ni maral več tajiti. «Resnica mora na dan, pa naj poboža ali udari.»

«Sram me je, ker si naš», se je razljutil. «Mar bi bil sosedov!»

«Oče, kadar dobim kmetijo, bo tudi Julka naša...»

«Nikdar!» Starec je udaril z motiko, da se je držalo prelomilo.

«Nisem vas še prosil za posestvo. Kaj mi pomaga bogastvo, ako ni zadovoljstva. Julka je moja sreča.»

«Ivan!» Očetov glas je razodeval, da mu bo nekaj važnega povedal. «Ako vzameš Tince, boš že drugi teden samostojno gospodaril.»

«Ali ste se tako domenili?»

«V nedeljo pojdeva snubit. Julka ni za našo hišo.»

Sin je povsíl glavo: «Oče, zaradi Tince ne bom nikoli pri Rožancu.»

«Kaaaj?» je zategnil. «Dovolj si star, začo lahko pametno razsodiš.»

«Ni prav, da mi vsiljujete deklo, ki ni po mojem okusu...»

«Ali je bolje, da se družiš z berači?» Brezar se je kar tresel, tako ga je razgrela sinova upornost.

«Julko zaničujete, ker je revna. Nočete pa vedeti, kako skrbno streže bolnemu očetu. S tako potrežbo bi bili tudi vi lahko zadovoljni na stara leta.»

Ivan je govoril resnico. Oče mu ni mogel ugovarjati, ni pa hotel priznati. Po glavi mu je rojilo Rožančevo bogastvo. Ni mu šlo v glavo, da sin odklanja bogato nevesto, zagovarja pa deklino iz siromašne koč. V svoji prevzetnosti si je mislil: «Ako bi bila zlata, bi je ne maral.»

V starcu je vrelo in kipelo. Rad bi bil porasel, a se je premagal. Najprej mora poskusiti z lepo besedo. Vzbuditi mu mora ponos, da ga ne bodo poniževali. Prišel je z občutkom:

«Sin, ali veš, kaj se pravi gospodariti? Noč in dan boš delal, pa boš še težko izhajal. Polje ni nikdar varno pred viharji; v hlev lahko pride nesreča in v hišo bolezen — nič ne veš, kaj boš še doživel. Čutil boš, kako huda je beseda 'nimam', kadar je treba dajati. Dolg na kmetiji je kakor rana na telesu.»

Fant si je slikal drugače svojo bodočnost. Menil je: «Domačija je v najlepšem redu. Zadolženi nismo, dote ne bo treba nikomur dajati. Očetu bom že izplačal, čeprav nič ne priženim.»

Očetovo izvajanje ga je nekoliko oplašilo. «Pa me ne mislite tako obložiti?» se je oklonil v strahu pred hudim bremenom.

«Ne, ako vzameš Tince», mu je odgovoril. Zadelo ga je kakor sunek v čutečo dušo.

Stopil je pred očeta: «Izrujte mi srce, naj izkrvavi in otrpne. Boril se bom do zadnjega občutka...»

(Dalje prihodnjik.)

raznim orodjem in začeli delo na Dravski cesti proti Dravski dolini.

* **Puranček s štirimi nogami.** Posestniku Matiji Krnu v Vavti vasi se je izlegel puranček s štirimi enako razvitimi nogami. Dve nogi sta običajni, dve pa sta na nekakem podaljšku života.

* **Nezgodna pri delu.** V Vrtni ulici v Mariboru je 40letni nastavljenec tvrdke Našimbeni, Josip Menhart iz Brestrnice, prišel med delom z desno roko v cirkularko, ki mu je odrezala štiri prste. Prepeljali so ga v bolnišnico.

* **Na strehi je zadela kap** 62letnega Matijo Zemljaka iz Globokega pri Jurkloštru, ko je stregel krovec, ki je s slamo pokrival njegove hleve. Močni krovec Trupej iz Kalobja je komaj obdržal moža, da ni strmoglavil v globočino. Zemljaka je zadela kap le po eni strani.

* **Velik požar v tkalnici.** Minuli torek kmalu po polnoči je začelo goreti v tkaninski tvornici Doctor in drug v Mariboru. Z veliko težavo so mariborski gasilci s tremi motornimi brizgalnami pogasili ogenj, ki je uničil del tovarne, v katerem so izdelovali sukanec. Požar je nastal zaradi kratkega stika.

* **Požar.** Od Male Nedelje nam pišejo: V nedeljo 10. t. m. zvečer je nenadno začela goreti Hanžlova (Belčeva) klet na Kamensčaku. Hvala Bogu, da se je posrečilo ogenj takoj pogasiti in omejiti tako, da ni zavzel večjega razmaha.

* **Huda nesreča v štorski livarni.** V železovarni v Štorah pri Celju se je ponesrečil pri vlišanju železa 56letni livar Josip Florjančič, ki si je nevarno poškodoval levo oko. Nezgodna se je pripetila zgolj po nesrečnem naključju. Ponesrečenec se zdravi v ljubljanski bolnišnici.

* **Avto povozil konja.** Posestnik Piletič iz Gradišča pri Št. Jerneju, ki se je mudil na sejmu v Novem mestu, se je proti poldnevu vračal z vpreženo kobilo proti domu. Pri vasi Cikavi mu je prihitel nasproti tovorni avto g. Medveda iz Stične, ki je zadela v oje voza. Sunek je bil tako močan, da je konja na cesti obrnil in mu povozil sprednjo desno nogo. Žival pa je moral lastnik izročiti konjaču.

* **Ob strašni nevihti in nalivu** 6. t. m. popoldne je treščilo v gospodarsko poslopje Jožefa Senice na Praprotnem pri Jurkloštru. Poslopje je zgorelo to tal. Domači so le s težavo oteli hišo in živinske hleve, sosed pa svojo s slamo krito hišo.

* **Huda toča na Murškem polju.** Križevce pri Ljutomeru in okolico je 6. t. m. obiskala huda toča. V Stari Novi vasi jo je posestnik Jožko Rajh našel še naslednjega dne pod kapom. Tudi na Murščaku je napravila toča veliko škodo. Iz Gornje Rádgone pišejo, da se je 6. t. m. proti večeru med grmenjem in bliskanjem ulila huda ploha, ki v sadovnjakih in vinogradih ni napravila posebno hude škode, pač pa je precej škodovala vrtnim nasadom.

* **Strela usmrtila gospodarja in njegova konja.** V sredo 6. t. m. dopoldne se je zgodila v okolici Sv. Martina na Muri v Medmurju strašna nesreča. Posestnik Karel Nagy je v tistem času branal polje. V brano je imel vprežena dva konja. Nastala je velika nevihta. Komaj je nesrečni kmet prvič obrnil brano in prišel do polovice njive, je udarila strela v brano in jo raznesla, potem je preskočila v Nagyja in njegova konja in vse tri usmrtila. Pokojnik, ki je bil star komaj 40 let, je zapustil ženo in štiri nedorasle otroke.

* **Huda nevihta je divjala** v sredo minilega tedna nad Sv. Jurijem ob južni železnici in okolico. Med močnim nalivom je udarila strela v električni daljnovod in v novo gospodarsko poslopje g. Franja Mastnaka, a ognja k sreči ni povzročila.

* **Strela užgala skedenj in ubila vola.** Te dni je divjala nad Mirno in okolico silna nevihta, med katero je udarila strela v Jerovškov skedenj na Trsteniku, ga užgala in ubila vola v hlevu. Na pomoč so prišli gasilci iz Murne in Št. Ruperta. Še pred prihodom gasilcev so sosedje in ljudje iz bližnjih vasi ogenj toliko omejili, da ni zgorelo nso poslopje.

* **Hudo neurje nad Čakovcem.** Dne 8. t. m. popoldne je divjala nad Čakovcem in okolico, zlasti nad Hodošem, huda nevihta s točo. Skoro pol ure je padala toča v velikosti golobjih jajc in napravila na sadnih vrtovih, vinogradih in na polju ogromno škodo. Posevki so ponekod tako zbiti v tla, da bo treba polje znova preorati in na novo posejati.

* **Nevaren požar.** V eni zadnjih noči je v Prigorici nastal požar, ki je vpepelil dva skednja. V nevarnosti sta bili Prigorica in Dolenja vas. Domače gasilno društvo je bilo takoj na kraju nesreče z motorno brizgalno in omejilo požar. Na pomoč je prišlo tudi gasilno društvo iz Nemške vasi. Zahvaliti se je mirnemu vremenu, da se ni požar še bolj razširil.

* **Huda nesreča kolesarja.** V petek se je peljal trgovinski pomočnik g. Maks Buršič z Rake proti postaji v Vidmu-Krškem. Po cesti je privozil proti njemu neki drugi kolesar, ki se pa ni pravilno umaknil. Kolesarja sta zadela drug v drugega, pri čemer je Buršič padel in zadela z vso silo v obcestno škarpo. Buršič je dobil hude poškodbe po telesu in si zlomil tudi desno roko. Ponesrečenec je bil prepeljan v bolnišnico.

* **Otrok utonil.** Dne 5. t. m. se je pripetila v mlinu Janeza Robeka v Selih pri Šmarjeti huda nesreča. Mlinar se je s svojo ženo nahajal pri delu, mala poldruško leta stara deklica pa se je igrala okrog hiše. Šla je k vodi, gledala vanjo, izgubila ravnotežje in utonila. Čez nekaj časa so starši zapazili, da je otrok izginil. Začeli so deklico iskati in jo res našli že mrtvo v vodi.

* **Smrt starčka pod vlakom.** Te dni je našel strašno smrt 75letni Franc Simončič iz Cerknice pri Št. Ilju. Simončič je bil nekaj ugleden posestnik, njegov sin pa je sedaj župan v Cerknici. Starček je živel na preužitku in je bil že precej gluhi in tudi sicer onemogel. Pot ga je vodila preko železniške proge. Zavrtnico je našel sicer zaprto, šel pa je mimo nje, ker ni slišal iz Št. Ilja prihajajočega vlaka. Vlak je starčka zagrabil in strašno razmesaril. Nesrečnik je bil takoj mrtev.

* **Pod vozom.** Huda nesreča se je pripetila 66letnemu Antonu Blazinšku, posestniku v Pristavi pri Dobrni. Ze zjutraj je šel s svojima sinovoma v gozd, da pripelje domov drva. Ko sta sinova peljala poln voz drv po strmem klanecu navzdol, se je naenkrat pri zavori odtrgala veriga, s katero je bilo privezано kolo. Težko naloženi voz je z veliko hitrostjo zdrčal navzdol in sta sinova komaj odskočila, da ju voz ni podrli. Ko je oče videl, da drči voz navzdol, je skočil za vozom, da bi ga zadržal. Zaradi neprevidnosti pa je nesrečni starček padel pod voz, ki je šel preko njega. Sinova sta prihitela, dvignila očeta in ga spravila domov. Poklicani zdravnik je nevarno

ranjenega Blazinška obvezal. Ponesrečenec je najbrže že podlegel poškodbam.

* **Samomor v jetnišnici v Mariboru.** Svoječasno smo poročali o tatvinah bivšega mizarškega mojstra na Pobrežju Josipa Harryja. V razdobju enega leta je ukradel Harry 30 koles na raznih krajih in je bil nedavno obsojen na dve leti robije. To mu je šlo tako na dušo, da si je te dni zjutraj v samotni celici, ki je poleg zapora zloglasnega morilca Mohorka, sam končal življenje. Iz rjube je napravil vrvi in se obesil. Stražniki so ga našli že mrtvega.

* **Samomor družinskega očeta.** Minuli torek so potegnili blizu Germovega mlina pri Mačkovecu iz Krke krojača in posestnika Antona Gregorčiča iz Kamenvrha, ki se je utopil zaradi rodbinskih razmer. Domačega sina so namreč osumili neke tatvine, česar oče ni mogel prenesti.

* **Mlad tihotapec s saharinom** je 16letni Franc Kosar iz Brestrnice, ki so ga v Mariboru aretirali. Našli so pri njem 200 škatlic saharina.

* **Trem konjem je porezal jezike.** Na Dragopolju pri Gomilskem je neznan zločinec v eni zadnjih noči odrezal kobili posestnika Košenine jezik. Noč nato pa je neznanec svoj zločin ponovil in odrezal jezika še dvema Košeninovima konjema. Vsa dolina je nad tem sirovim činom ogorčena in splošno vlada prepričanje, da gre za čin osebnega maščevanja. Neznan maščevalec že več let provzroča škodo g. Košenini in mu je že dvakrat zažgal koele in gospodarsko poslopje.

* **Zaradi deklet krvav poboj.** Predzadnje nedeljo so popivali domači fantje v gostilni na Vižgorjih in je prišlo med fanti do spora zaradi nekkih deklet. Med prekanjem je nenadno Hermanoy Lojze dobil hud udarec od Juvanovega Franca med pleča. Bil je zaboden z nožem, zato je še on prijel za nož in zamahnil proti najbližnjemu, ki ga je le malo po prsih oprasnil. Prišlo bi še do hudega spopada, pa je Lojze poprej onemogel zaradi velike izgube krvi. Vsega onemoglega so odpeljali v bolnišnico v Trbovlje.

* **Roparski umor** je bil nedavno po neznanem zločincu izvršen nad užitarico Marijo Bokerjevo v Krški gori. Pri raztelesenju, ki ga je izvršil okrajni zdravnik g. dr. Jože Smola, je bilo ugotovljeno, da je imela umorjenka globoko prerezan vrat nad jabolkom in na tilniku na desni strani tri rane. Zdravnik je tudi ugotovil, da je morilec starko zlorabil. Orožništvo pridno išče gnusnega zločincea.

* **Štirikratni vlom v pohorski vasi.** V noči na 8. t. m. so neznan tatovi vdrli v Puščavi pri Sv. Lovrenu na Pohorju v podružnico trgovine g. Slavka Geratiča in pobrali razno konfekcijsko in specerijsko blago v znatni vrednosti. Iz trgovine so se tatovi pódali v poleg Geratičeve podružnice se nahajajočo gostilno ge. Črešnikove, kateri so odnesli ves v gostilni se nahajajoči drobiž in nekaj cigaret. Zatem so vlomili v mesnico g. Črešnika, kjer so upali dobiti večjo vsoto denarja, a so našli le nekaj drobiža. Nazadnje so obiskali še go. Koresovo. Splazili so se skozi okno v gostilniško sobo in pobrali vse, kar je imelo kako vrednost in kar se je sploh dalo odnesti, med drugim tudi večjo vsoto denarja. Okrog hiše g. Črešnika so pustili številna bukova polena, s katerimi so najbrž stali posamezni zlikovci na straži, kar kaže tudi na to, da je bila vlomilska tolpa precej številna. V Koresovi gostilni so pozabili tatovi nož, ki so ga prej okradli v mesnici g. Črešnika. Orožništvo je začelo takoj zasledovati tatove.

* **Obsodba ubijalca.** V vasi Osrečju pri Šmarjeti se je vršila letos februarja pri posestniku Jožefu Jegliču svatba. Na večer pred svatbenim dnem so prišli fantje pet pod okno. Da bi dobil dogodek čim slavnije obeležje, so fantje streljali z možnarji. Pri streljanju je pomagal tudi Franc Šutar, posestnikov sin, star okrog 25 let. Fant se je okrog 22. ure odstranil od možnarja in se pridružil gruči fantov, ki je bila zbrana pred Jegličevo lušo. Tedaj je pristopil k njemu posestnik Alojzij Krnc iz Osrečja, star 24 let, in ga brez vsakega povoda udaril po nogah. V istem

GAZELA TERPENTINOVNO MILO
JE NEPOGREŠLJIVO V VSAKEM DOBREM GOSPODINJSTVU.
Pazite na ime GAZELA!

Naša konfekcija oblači najfineje!

DAMSKI PLAŠČI, OBLEKE, POVRŠNIKI IN OBLEKE ZA GOSPODE.
V KVALITETI, IZVEDBI IN NIZKIH CENAH NENADKRILJIVI!

DRAGO GORUP & Co.
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 16, I. nadstropje.

trenutku je skočil k Šutarju obtoženi Matija Kirar, ki ga je udaril z vozno ročico s tako silo, da se je zrušil Šutar nezavesten na tla. Šutarja so takoj odnesli v Jegličevo hišo, odkoder je bil prepeljan v kandijsko bolnico, kjer je smrtonevarni poškodbi podlegel. Obtoženec se je na razpravi pred novomeškim sodiščem zagovarjal, da je bil usodni večer vinjen in da se dejanja ne spominja. Obremenjevale pa so ga številne priče, ki so bile tisto noč na kraju dogodka. Sodišče je spoznalo obtoženca za krivega in ga obsodilo na tri in pol leta robije, pet let izgube državljanских pravic in povračilo 250 Din bolnici za Šutarjevo zdravljenje.

* **Smrtna žrtev šmarnice.** V nedeljo se je v vinotoču posestnika Žganka na Britnih selih pri Grižah prav pridno popivalo. Zbralo se je okrog 15 fantov iz okolice. Točila in pila se je izabela, pomešana z belo šmarnico. Šmarnica je fantom kmalu zlezla v glavo. Nastal je prepri in zausnice so se delile na levo in desno. Kmalu so se zabliskali noži in na tleh je obležal v krvi 28letni rudar Ferdo Lipnik iz Zabukovce, po rodu iz št. Ilja pri Velenju. Bil je z nožem tako hudo ranjen, da je v vinotoču izdihnil. Ker je bil pretep vsesplošen in tako divji, da je moral pred pijanimi pretepači zbežati celo gospodar, ki se je skrivil v gospodarskem posloplju, še ni popolnoma jasno, kdo je zabodel Lipnika. Zalski orožniki so bili že na vse zgodaj na Britnih selih in prijeli tri osumljene pretepače.

* **Prijet tihotapec.** V časih krize si je hotel na lahek način gmotno pomagati s tihotapstvom tudi Franc Zupančič, čevljarški mojster, doma pri Krškem. S svojo precejšnjo zalogo jo je udaril iz Dravograda kar peš do Sv. Jederti, kjer je stopil v vlak. V Slovenjgradu na postaji je opazilo čuječe oko finančne kontrole možaka z nahrbtnikom. Po natančnejšem preiskovanju so ugotovili, da se je mož dobro založil z vtihotapljenim blagom. Tihotapec se je zagovarjal, da mu je 2 kg saharina, 2000 vžigalnih kamenčkov, 12 kresilnikov, 12 zavitkov igralnih kart izročil v Dravogradu neznan človek. Ker pa to ni verjetno, so ga na finančni kontroli temeljito izpraševali, nato pa izpustili. Prejel bo občutno kazen.

* **Sedemletni deček zažgal vas.** Te dni je vas Oštrice pri Novem Marofu skoro popolnoma pogorela. Požar je uničil 11 hiš in 30 gospodarskih posloplj. Kakor poročajo, je ogenj zanetil sedemletni deček. Matič ga je natepla, ker je bil poreden, in to ga je tako razjezilo, da je zažgal domačo hišo. Požar se je razširil na sosedna posloplja in kmalu je bila vsa vas v plamenih. Na pomoč so prihiteli gasilci iz Varaždina, Varaždinskih toplie in Novega Marofa, toda ves njihov trud je bil zaman, kajti zmanjkalo je vode. Stiri najst rodbin je ostalo brez strehe.

* **Z nožem v hrbet.** V nedeljo zvečer se je vršil v Senčurju pri Kranju koncert gasilske godbe, istočasno je bila pa tudi v Ljudskem domu neka igra. Med obema taboroma je vladala precejšnja napetost in bilo je pričakovati, da pride do spopada. Okrog desetih zvečer se je vračal z drugimi ljudmi France Sevnik iz Predoselj proti domu, na vasi je pa srečal Ivana Sajeveca z Velesovega. Med obema je nastal prepri. Sevnik je sunil Sajeveca brez vsakega povoda z nožem v hrbet in ga hudo ranil. Sajevec se je nezavesten zgrudil in so ga morali z reševalnim avtom prepeljati v Kranj.

* **Slovenec ubit pri Zagrebu.** V gostilno Marka Suhine v Podsusedu pri Zagrebu sta prišla v noči od nedelje na ponedeljek splavarja, ki se oba pišeta Kopušan in sta oba Franceta. Pozneje je prišel v gostilno še 30letni Nikolaj Juvan, doma tudi z Ljubnega na Štajerskem kakor oba Kopušana. Ker so razbili kozarec, je nastal hud prepri. Gostilničar je zahteval, naj mu kozarec plačajo, kar splavarji niso hoteli. Eden Kopušanov je hotel pobeogniti skozi okno, pa ga je zadržal gostilničar, ki je bil medtem že postal po orožnike. V gostilni je nastal krvav pretep. Iz sosedne gostilne je prišlo še 14 splavarjev tovarišem na pomoč. Ko so prispeli orožniki, so našli gostilničarja Suhino s prepanim trebuhom

hudo ranjenega, Nikolaj Juvan je bil pa že mrtev. Nekdo ga je bil med pretepom ustrelil v srce. Orožniki so uvedli preiskavo in aretirali več pretepačev. V zapor je moral tudi gostilničarjev sin, ki ga splavarji obdolžujejo, da je ustrelil Juvana.

* **Nesrečen nož.** V Morju pri Framu so v nedeljo zvečer napadli 25letnega posestnikovega sina Karla Zorčiča iz Frama. Fant je dobil več nevarnih vbodov v desno stran prsnega koša. Z reševalnim avtom so ga prepeljali v splošno bolnišnico.

* **Fant z nožem hudo ranil svojega dekleta.** 26letni tovarniški delavec J. Z. na Jesenicah je imel z mladenko M. B. nezakonskega otroka, za katerega je moral plačevati rejnico, kar mu ni bilo všeč. Pred kratkim zvečer je precej natrekan iskal mladenko na njenem stanovanju, a je ni našel doma, ker je šla v vas k družini Tomaničevi. Z. se je podal tja in ko je ugledal tam mladenko, je takoj odprl žepni nož, s katerim je navalil nanjo z besedami: «Micika, tu imaš svoje!» Fant je dekletu prizadejal na obrazu 12 cm dolgo rano, ji prerezal globoko nosni hrustanec in ji strašno izkazil obraz. V sobi se nahajajoči fantje so komaj pomirili pobesnelega fanta, dekletu se je pa med tem zaprl v drugo sobo, da se obvaruje junaka, ki se je izpobil celo nad žensko. Ranjenki je nudil prvo pomoč zdravnik g. dr. Marčič. Fant bo dajal za svoje junaštvo odgovor pred sodiščem, kjer mu izgovor na pijanost ne bo nič pomagal.

* **Zrtev fantovskega divjaštva.** Nedavno ponoči so neznani fantje napadli 23letnega hlapca Janeza Novaka z Dobja pri Planini in ga s poleni močno obdelali po glavi. Novak, ki ima pretresene možgane in nalomljeno lobanjsko kost, je bil prepeljan v celjsko bolnišnico.

* **Ne sme v krčmo.** Ignaciju Trostu, hlapcu iz Lazov v litijski občini, se je s sodbo okrajnega sodišča v Litiji prepovedalo posežanje v krčmo od 15. t. m. dalje za leto dni.

* **Grd zločin.** V Kranju so zaprli šest fantov, ki so po straži pri mrliču v Prebačevem pri Kranju ponoči izpili več litrov vina in žganja. Z njimi je bila tudi 21letna dekla nekega mlinarja. To so sirovi pohotneži zlorabili. Iz obupa nad sramotnim dejanjem se je dekla zastrupila z lizolom in so jo morali odpeljati v bolnišnico, kjer je povedala, kaj se ji je zgodilo.

* **Krvav konec gostije.** V Lopernicah pri Ormožu se je vršila pozimi gostija, kjer so se kmečki fantje sprli in je zaradi tega prepri pričakal France Jurkovič Matijo Šulka v zasedi in ga z vojaško puško ustrelil. 26letni Jurkovič je bil te dni obsojen v Mariboru na 12 let robije.

* **Chicaski ropar v Sloveniji.** Ameriška oblastva so opozorila naša oblastva, da so izgnali iz Chicaga opasnega zločinca, 38letnega delavca Franceta Boškoviča, ki je baje doma iz Ljubljane in ki je bil v Ameriki pajdaš najzloglasnejših lopovov. Naša oblastva ga doslej še niso mogla izslediti. Le toliko je znano, da je prekoračil mejo pri Jesenicah in se nahaja sedaj nekje v Sloveniji. Mož je srednje postave, podolgatega obraza, kostanjevih las, rjavih oči in obrat. Če bi ga kdo kje videl, naj naznani to bližnji orožniški postaji.

* **Klepanje kos.** Vsak kmet ve, koliko časa zamudi s klepanjem. Marsikdo je že premišljal, kako bi si izumil pripravo, ki bi hitro sklepal koso. Pa se je nekemu bavarskemu kmetu posrečilo, da je iznašel tako pripravo, ki so jo potem izpopolnili in ji dali ime brzoklepalnik. Pri nas so prišli brzoklepalniki v promet in rabo že lanske leto. Več sto jih že kleplje v naši deželi. Lastniki brzoklepalnikov ne morejo prehoviti te iznajdbe, ki v nekaj minutah izvrstno skleplje koso, da roka nikdar tako. Današnji «Domovini» smo priložili letake in naročilnice za brzoklepalnike in prav priporočamo posestnikom, da si jih nabavijo. Najbolje je, če si več kmetov sosedov nabavi po enega. Vsa pojasnila nam bo rada dala razpošiljalnica brzoklepalnikov. Njen naslov je v današnji prilogi.

* **Pri slabi prebavi, slabokrvnosti, shuššanju, bledici, oboletosti žlez, izpuščajih na koži, tvornih uravnava «Franc Jožefova voda»** izborna toliko važno delovanje črevesa. Odlični možje zdravilstva so se prepričali, da celo najnežnejši otroci dobro preneso «Franc Jožefova voda», ki se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Mal jubilej

Ko smo slovenski novinarji letos 1. maja zbovali v Rogaški Slatini, nas je pri skupnem kosilu pesnik Silvin Sardenko pozdravil s krasno zdravico. Tako prav je doumel težave in naloge novinarskega poklica, da nas je ganil z izbranimi besedami, kakršnih novinarji sicer nismo vajeni. Saj v tem je namreč tudi posebnost našega stanu: novinar dela tiho in vztrajno, sam ne stopa nikjer v ospredje, le list v celoti predstavlja skupni trud urednikov... Ko smo se po kosilu v Rogaški Slatini podali na kratek prijeten izlet k Sv. Križu in posedeli z nekdanjim dolgoletnim urednikom «Slovenskega gospodarja», nadžupnikom gosp. Korošcem, na vrtu pri Ogrizku, je eden izmed tovarišev porabil priliko za zdravico in napil uredniku «Domovine» Filipu Omladiču, ki je ta dan baš godoval. Prav! Meni pa se je ob tej priložnosti zazdelo umestno, da v «Domovini» opišem mal jubilej: prav tisti dan je namreč minilo tudi 10 let, odkar je tovariš Omladič glavni urednik «Domovine». Če danes kratko in skromno izpolnjujem ta namen, me bodo pač vsi dragi čitatelji pravilno razumeli: v minilih desetih letih je «Domovina» pokazala tako lep in razveseljiv napredek, da smo vsi njeni zvesti prijatelji lahko na njo odkrito ponosni!

Filip Omladič je iz znane narodne in napredne rodovine posestnika v Poljčah v Savinjski dolini, braslovškega župana. V Celju je študiral gimnazijo in v Gradcu pravoslovje. Razume se, da so ga ob začetku svetovne vojne kot nevarnega serbofila odtirali orožniki v graške zapore, kjer je še dokaj dobro odrezal, nato pa po volji drugih doslužil vojaščino in svetovno vojno. Po prevratu se mu je izpolnila želja — posvetil se je novinarstvu in je po kratkem službovanju pri «Jugoslaviji» prestopil k «Jutru», kjer je dolga leta vodil gospodarsko rubriko. Glavna poverjena mu naloga pa je bila urejanje lista «Domovine», ki je takrat izhajala v še zelo skromnem obsegu. Imela pa je že svoj program: jačenje narodne zavednosti in pospeševanje duševnega kakor gospodarskega napredka slovenskega ljudstva. «Domovina» je prestala hude boje in je iz vseh izšla zmagovita. V slovenskem javnem življenju je postala vsega uvaževanja vreden činitelj. Brezobzirno je razkrivala skeleče rane in pripomogla k ozdravljenju marsikatere naše narodne bolečine. Krog naročnikov se je večal od leta do leta... V popolni zavesti svojih prosvetnih nalog pa je «Domovina» pod vodstvom Filipa Omladiča tudi začela gojiti pravo ljudsko povest, gospodarski pouk in splošno izomiko. Uspehi so po desetih letih zavidanja vredni: «Domovina» je med najbolj čitanimi in upoštevanimi slovenskimi tedniki. Čitateljem pripada sodba o njeni vrednosti, lahko pa mirno zatrdimo, da je ta sodba v splošnem zelo la-skava.

Blagopokojni ljudski voditelj dr. Gregor Žerjav je «Domovino» posebno visoko cenil in napisal je zanjo celo vrsto člankov. Veroval je v njen nezadržni napredek, ker je vedel, da ima «Domovina» svojega pravega urednika!

Tine Ravljen.

**Postani in ostani član
Vodnikove družbe!**

IZ POPOTNIKOVE TORBE

SIJAJNA SOKOLSKA MANIFESTACIJA DRAVINJSKEGA SOKOLSKEGA OKROŽJA V ŠPITALIČU.

Oplotnica, maja.

Prav leto dni bo, ko sva z br. Gajškom pričela kovati načrte za novo okrožje. Ti načrti, ki jih je prinesla tudi «Domovina», so se izpolnili v polni meri. Dasi smo imeli tedaj le dve društvi, jih štejejo danes že deset.

Pohorski del okrožja je v nedeljo 3. t. m. ob 12. strumnih korakov krenil izpred Narodnega doma v Konjicah čez Goro v prijazno dolinico Špitaliča. Vitanje je poslalo 48, Kebelj 10, Zreče 60, Konjice 67, Oplotnica 18, Stranice 3, Št. Jernej 16, Poljčane 27, Loče 41 in Špitalič 32, skupaj 322 članov in naraščajnikov na ta obvezni okrožni pešizlet. Špitalič že davno ni videl toliko ljudstva v svoji sredi. V davnih časih, ko so še bili menihi v Zajckloštru, je morda prišlo toliko romarjev skupaj. Omenjeno nedeljo pa so se zbrali drugi romarji v Špitaliču in Zajckloštru, romarji vedrih čel in misli in jasno začrtanih poti, sami čvrsti fantje.

Še dobro niso Pohorci in Konjičani, nad 200 po številu, prišli v dolino, že se je vila mogočna kolona spodnjega dela okrožja, kolona naših vrlih dolincev, nam nasproti. Sokolski «Zdravo» je zaoril, da je odmevalo s Konjiške gore tja v Boč. A ni bilo časa za odmor. Brat okrožni načelnik je pozval kmetske čete v zbor in že so stali fantje v zboru. Pričela se je izkušnja prve proste vaje. Naposled je prišlo glavno: tekme selških čet. Dasi so se nekatere edinice šele pred kratkim ustanovile, je bil uspeh vendar nad vse zadovoljiv. Kmetski Sokoli so pokazali, kaj se doseže v nekaj mesecih s požrtvovalnostjo, disciplino in dobro voljo. Tekmovalo se je v prostih vajah, metanju krogle, teku, redovnih vajah, skoku in vlečenju vrvi, ki pa se je pretrgala, ko je četniki še dobro prijeli niso, nakar sta le po dva iz vsake čete namesto po šest vlekla vrv. Prvo mesto v okrožju je dosegla četa iz Št. Jerneja s 180 točkami, drugo prva vrsta iz Špitaliča s 175, tretje Kebelj s 158, četrto druga vrsta iz Špitaliča s 134 točkami in peto mesto Stranice.

Po tekmi se je razvila v obeh gostoljubnih gostilnah prijetna domača zabava. Četa iz Špitaliča je ponovila na ta dan igro «Domen», ki je prav lepo uspela.

S tem uspehom pa, bratje, ne smemo biti zadovoljni. Na okrožnem zletu 21. junija v Konjicah se mora zemlja tresti pod našimi koraki. Bratje, bodite ponosni in znajte, da ste Sokoli. Okrožni načelnik.

ČAST MOŽU DELA.

Ljubno na Gorenjskem, maja.

Nedeljsko «Jutro» je poročalo, da slavi v Ljubnem na Gorenjskem 70letnico rojstva po Kranjski, Hrvatski in Bosni dobro znani brusar g. Ludovik Negro. Zanimivo je v njegovem življenju dejstvo, da je bil Negro državljani štirih držav. Rojen je bil leta 1861. v Reziji kot Avstrijec, leta 1866. je po porazu Avstrije postal državljani Italije, v letu 1903. je dobil na lastno prošnjo zopet avstrijsko državljanstvo in po svetovni vojni od leta 1918. je državljani Jugoslavije.

Pravilno ga je «Jutro» nazvalo kot obrtniškega romarja, saj hodi že od svojih mladih let po svetu s trebuhom za kruhom, zakaj njegova obrt je taka, da zahteva neprestano romanje. Prehodil je vso bivšo Kranjsko, ki mu je znana do najmanjše vasice. Brusil pa je tudi Hrvatom in dobro mu je znana tudi Bosna.

Zanimivi so njegovi doživljaji. Kadar začne pripovedovati, ga poslušajo rado staro in mlado, saj pa tudi prav lepo pripoveduje.

Jubilant je mož poštenjak n značaj, ki se ni izneveril napredni ideji tudi v najhujših političnih bojih. Kljub skrbi za svojo obitelj ni nikdar poznal jadikovanja, nego je vedno govoril, da

brez dela ni jela in da «kdor zaničuje vinar, tega se izogiblje goldinar». Želimo mu še mnogo srečnih dni!

PISMO IZ MIHALOVCEV.

Mihalovci pri Svetinjah, maja.

Preljuba «Domovina», odstopi še tudi nam prostor za nekaj vrstic, ki jih bodo naši čitatelji prav radi prečitali.

Lansko leto nam je pekovski mojster g. Ivan Hojzar pri svojem vinogradu sezidal lično kapelico sv. Družine, ki jo je blagoslovil dekan g. Friderik Horvat od Velike Nedelje. G. Hojzarju najlepša hvala za njegovo požrtvovalnost. Sedaj v maju naj naša pridna dekleta lepo krasijo kapelico!

Dragi fantje in očetje, ki še nimate «Domovine», naročite si jo takoj, ker vam nudi najlepše razvedrilo in zabavo. «Domovina» stane celo leto le 36 Din. Naredite tako, da se bo tudi v Mihalovcih slišal povsod glas: «Le, Domovina! je za nas!» Nobene krščanske hiše ne sme biti brez «Domovine»!

Ljudje pravijo, da je bila prva kop v vinogradih precej huda, ker ni skoro nič premrznilo, čeprav je bila dolga zima, ki ni bila prehuda. Vinogradniki upajo, da bo v prihodnji jeseni bogata tergatev, ako nam nebo ne bo poslalo kaj ledenega kot plačilo za obilen trud, katerega moramo prestati, preden pridemo do cilja. Lepo kažejo tudi sadna drevesa, ki so vsa v cvetju.

Iz Ivanjkovcev do Svetinj se gradi nova cesta, ka pa žal ne bo gotova do sv. birme zaradi pomanjkanja denarja. Sv. firmo bomo imeli letos 13. junija.

V sredo 6. t. m. ob pol 9. uri zvečer je začelo goreti pri Veliki Nedelji pri posestniku in mizarju g. Jakobu Kukoveu. Zgoreli so hiša, skedenj in hlevi. Zaradi dima se je zadušila krava, več kokoši in svinj pa je zgorelo. Kako je nastal ogenj, se ne ve. Bržčas je bila poleg zlobna roka. Sosed se ima zahvaliti domačim gasilcem, ki so ogenj omejili. B. M.

SAVINJSKO PISMO.

Braslovče, maja.

Savinjska dolina preživlja hudo krizo. Naš kmet, ki je imel prejšnja leta precej dohodkov od hmelja, gleda danes s strahom v bodočnost. Dočim je prej imel polno listnico, mu danes manjka denarja celo za sol. Delavec sploh ne more več najemati, ker jih ne more plačati. Dražbe in prodaje posestev so na dnevnem redu.

Šempavelska tkalnica je zopet odpustila večje število delavcev, ki so zdaj na cesti. Precej siromašnih družin je imelo tukaj svoj kruh in je bilo vezanih le na svoj dnevni zaslužek. Kam naj gredo zdaj ti ljudje?

V Braslovčah se je vršil v petek 1. t. m. lep sprejem novega dekana, gospoda Atelška, ki je prišel iz Stranic pri Konjicah. Pri kapeli sredi trga je bil postavljen krasen slavolok, pred katerim je čakalo dušnega pastirja mnogo župljanov in šolska mladina iz Braslovč, Orle vasi in Letuša. G. dekana je pozdravil v imenu župljanov kaplan g. Arko, v imenu občine župan g. Omladič, v imenu Marijine družbe gđ. Zilnikova in ena učenka v imenu šolarjev. Nato je bil slovesni vohod v cerkev, kjer je gospod dekan podelil župljanom svoj prvi blagoslov.

Orla vas, ki šteje komaj 38 hišnih števil, je ena za prosveto najdelavnejših vasi v Savinjski dolini. Ima društvo kmetskih fantov in deklet «Zimzelen», ki zelo skrbi za prosveto na vasi, dalje Katoško prosvetno društvo. Ima svoj radio, bogato knjižnico, skrbi za predavanja in v zimskem času je imelo celo svoj prosvetni tečaj, ki je trajal tri tedne. Sokolska četa, ustanovljena pred nekaj meseci, lepo napreduje. Zavedni bratje in sestre imajo kljub napornemu poljskemu delu dvakrat v tednu telovadbo in bo četa že v nedeljo 17. t. m. nastopila na Gomilskem. Lepo je življenje v taki vasi, kjer ni ponočnega ypitja, tepežev in preprirov,

Trgovec iz Orle vasi g. Ivan Povše je kupil od g. Brežička hišo, ki jo zdaj preureja v trgovinski lokal. Poslopje bo zelo lepo in prostorno.

PREKMURSKI GLASNIK

Delavnost dolnjelendavskih čebelarjev. Podružnica Čebelarkega društva v Dolnji Lendavi je po enoletnem obstoju pokazala tako delavnost, da smemo pričakovati od nje največje uspehe. Sedaj se je ustanovil blagovni oddelek. Podružnica bo imela v zalogi vse potrebščine za umnega čebelarja. Člani lahko kupijo vse potrebno orodje po znižanih cenah. Za nečlane so isti predmeti za csem odstotkov dražji. Čebelarke potrebščine se bodo lahko nakupovale v trgovini Marice Severjeve. Dobro bi bilo, ko bi vsi naši čebelarji pristopili k podružnici, ki bo pod spretnim vodstvom načelnika g. Leskovca postala važen gospodarski činitelj v dolnjelendavskem srezu.

Plemenski sejmi za simodolske bike, potomce pomladi letos v rodovnik vpisanih krav, bodo v murskosoboškem srezu po naslednjem redu: v torek 19. t. m. ob 9. uri dopoldne v Nedelici (16 bikov), v četrtek 21. t. m. ob 9. uri dopoldne v Puconcih za Puconce in Predanovce (10 bikov), v četrtek 21. t. m. ob 15. uri v Moravcih za Moravce in Vučjo gomilo (6 bikov), v soboto 30. t. m. ob 9. uri dopoldne v Dolgi vasi (12 bikov), v soboto 30. t. m. ob 15. uri v Gornjem Lakošu (12 bikov), v torek 2. junija ob 9. uri dopoldne v Beltincih (11 bikov). Na sejmih se bo poslovalo po naslednjem redu: Pripuščeni bodo samo biki, potomci v rodovnik vpisanih krav, ki so bili priglasi. Najprej bodo komisijski pregled, popis in ocenjanje vseh prignanih bikov, šele nato se bodo smeli pričeti nakupi.

Strela onesvestila gospodarja in ubila kravo. Med neprestanim bliskanjem in treskanjem ob nevihti 6. t. m. je udarila strela v kravo posestnika Koše iz Treh mlinov. Koša se je vračal z vozom, v katerega je imel vpreženi dve kravi, domov s polja, odkoder ga je pregnala nevihta. Med

Iz Rogasvecev nam pišejo: Dne 10. t. m. je imelo tukajšnje Tamburaško društvo «Glas Prekmurja» svoj I. redni občni zbor, ki je prav lepo uspel. Društvo se je osnovalo lansko leto jeseni in je izkazalo zelo lep in zadovoljiv uspeh v vsakem pogledu. Občni zbor je otvoril podpredsednik g. Alojzij Dolenc, ki je na kratko obrazložil pomen prosvetnih društev na meji. Tajnik gospod Zmagoslav Felicijan je izčrpno poročal o delovanju društva v minulem letu. Blagajnik gospod Ivan Bobek je podal svoje blagajniško poročilo, ki je pokazalo prav dobro stanje mladega društva. G. Stefan Bolež in gđ. Nelly Weissova sta nas tudi z arhivarskima poročiloma zadovoljila. G. Rupert Bučar je predlagal v imenu nadzornega odbora in revizorjev razrešnico odboru. Nato se je z vzklikom izvolil za to poslovno leto naslednji odbor, ki nam je jamstvo, da bo to simpatično društvo zavzelo še večji razmah: predsednik Jože Višner, podpredsednik Alojz Dolenc, tajnik Zmagoslav Felicijan, blagajnik Iv. Bobek, arhivar Stefan Golež; odborniki: Dominik Prel, Nelly Weissova, Karel Ratej in Hugo Majerič; namestniki: Oskar Kodrin, Franc Skledar, Linč Raffel in Bela Fartek; nadzorni odbor: Rupert Bučar, Alojz Kolbl, Stefan Mekiš, Karel Kiselak, Rapid Stern, Alhas Masežev, Šari Weiss in Karel Raffel. Šolskemu upravniku v Dolnjih Slavečih, g. Černeki, je društvo za njegovo agilnost izreklo še posebno zahvalo. Z raznimi predlogi, ki so bili soglasno sprejeti, se je dobro uspeli občni zbor ob sviranju tamburice zaključil ob pol 18. uri. Le tako naprej za narodno in prosvetno delo ob naši najsevernejši meji!

Iz Lucove nam pišejo: Dne 3. t. m. je nastal v sosednji vasi, v Čepincih, ogenj. Vrli lucovski fantje so takoj odhiteli k požaru z brizgalno. Druge brizgalne ni bilo tam. Čepinci nimajo brizgalne, dasi je to mnogo bogatejša vas kakor naša.

potjo je udarilo v eno kravo, ki je bila na mestu mrtva. Tudi Koša se je onesvestil. Strela je poškodovala Koši tudi voz. Drugi kravi se ni zgodilo ničesar.

Nerodna otroška igra. V murskosoboško bolnišnico po pripeljali sedemletnega fantka Beneta Stefana, ki je postal žrtev otroške igre. Fantek se je v družbi drugih otrok igral. Spoprijel se je z nekim svojim tovarišem. Tovariš je bil močnejši in je vrgel malega Stefana na tla. Padec je bil precej močen, tako da premaganec dolgo ni mogel priti do sape. Utrpeti je moral notranje poškodbe, obenem pa je bil tudi opraskan po nogi. Ranjenca so spravili v posteljo. Naenkrat pa je otrok začel kričati in se zvijati. Tožil je o silnih bolečinah. Domači mu niso mogli pomagati. Naložili so ga na voz in prepeljali v bolnišnico. Pri zdravniškem pregledu se je ugotovilo, da je rana, ki jo je dobil fantek na nogi, prišla v dotiko z zemljo in da je zastrupljena s tetanusom. Fantek skoro gotovo ne bo okrevail.

NAŠI NA TUJEM

SAMOMOR MLADEGA ROJAKA V FRANCJIJI.

A m n e v i l l e, maja.

V torek, 5. t. m. nas je razžalostila vest o samomoru med nami najmlajšega, komaj 19letnega rojaka, prijatelja Franca Luzarja, ki je bil doma iz Igelnika pri Novem mestu. Uslužben je bil v tvornici Rombas dobrih 20 mesecev. Na večer pred usodnim dnem je šel iz sobe, ki sta jo imela v najemu skupno z nekim prijateljem. Na vprašanje prijatelja, kam gre, je Luzar še pogledal nazaj po sobi, se potipal po žepu in brez vsakega odgovora odšel, ne da bi se več vrnil.

Kolikor se je moglo drugega dne ugotoviti, se je podal okroglo dva kilometra od stanovanja med njive kraj gozda. Tam je slekel suknjo, odpel srajco in se razgalil, nato pa nameril samokres proti sebi in si pognal kroglo v bližino srca. Tako si je končal svoje mlado življenje.

Ze večkrat je v zadnjih mesecih pripovedoval, da si bo vzel življenje. Zadnji teden je nosil samokres vedno s seboj. Vzrok, ki ga je gnal na to obupno pot, je bila pač njegova mladostna nepremišljenost. Zahteval je od staršev denar, ki so mu ga pa v zadnjem pismu odklonili s ponovno prošnjo, naj se vendar vrne domov. Hudo mu je tudi bilo prenašati težave, s katerimi se borimo vsi delavci v tujini, pa je odločil to breme s tem, da si je tako lahkomišelnost vzel življenje.

Obžalujemo ga vsi, ker je bil miren in priljubljen med vsemi rojaki, pa tudi delodajalci so ga hvalili. Bodi mu lahka tuja zemlja!

Grozna smrt šestih jugoslovenskih delavcev v Franciji. Na polju v bližini Juvisyja Sur Orge je bilo zaposlenih šest jugoslovenskih poljskih sezonskih delavcev. Obdelovali so neko po vojni še ne obdelano polje. Opozorjeni so bili sicer, da je na tem ozemlju še izza vojne dobe nekaj granat, zaradi česar so kopali zemljo zelo previdno. Kljub temu je prišlo do strašne nesreče. Eden izmed delavcev je zadel s kopačo na granato, ki je tičala precej globoko v zemlji, tako da je niso mogli videti. Granata je eksplodirala. Tri delavce, ki so bili v neposredni bližini, je raztrgalo tako, da so pobirali posamezne dele trupel daleč naokrog. Trije drugi so bili tako hudo ranjeni, da so že med prevozom v bolnišnico izdihili. Poljski čuvaj je že leta in leta opozarjal na te granate in zahteval odstranitev po strokovnjakih, toda oblastva so na to očividno pozabila. Nesreča je izzvala med prebivalstvom veliko vznemirjenje. Oblastva so sedaj odredila, da se vse ozemlje natančno preišče in da se vse najdene granate uničijo po strokovnjakih.

Novice iz Argentine. Pravni svetovalec jugoslovenskega poslanstva v Buenos Airesu, gospod dr. Pandol-Tadić, je poleg svoje odvetniške pi-

sarne otvoril poseben slovenski oddelek, ki bo našim rojakom na razpolago za vsa pravna in poslovna vprašanja. — V električni centrali družbe «Chade» v Floridi se je nedavno pripetila huda nesreča, katere žrtev je postal prekmurski rojak Jožef Klemen, star 41 let, doma iz Matjaševcev v Prekmurju. Klemen je stal na osem metrov visoki lestvi in spajal žico električne napeljave. Po nesreči je prišel v dotiko z žico močne napetosti in nezavesten padel na tla. Še preden so ga pripeljali do reševalne postaje, je Klemen izdihnil. Pokojnik zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke.

Novice iz Amerike. V New Yorku sta se poročila zdravnik dr. Fran Kavčič in gđč. Frančiška Tavčarjeva iz Chicaga. Rojak dr. Kavčič je nedavno prispel iz Slovenije in se stalno naselil v Zedinjenih državah. Gđč. Tavčarjeva je znana javna delavka med ameriškimi Slovenci. — Brezposelnim in res potrebnim slovenskim družinam v Clevelandu je poseben odbor začel izdajati izkaznice za živež. Ta podpora se bo nakazovala, dokler bodo dopuščala sredstva. Blagajnik te dobrodelne akcije za brezposelne je rojak g. Ivan Potokar. — V premogovniku v Cherokeeju se je smrtno ponesrečil rojak Ivan Telban. Pokopala ga je velika plast kamenja. Smrt ga je dohitela v najlepši moški dobi 43 let. V Ameriki je bival nad 25 let. Zapušča ženo, dva sina in dve hčeri. — V Milwaukeeju je po daljši bolezni umrl rojak Lovrenc Meh v starosti 41 let. Rojen je bil v Ravnah pri Šoštanju, v Ameriko pa je prišel leta 1910. Zapušča ženo, dva sina, dve sestri in brata Martina, ki so vsi v Milwaukeeju, v rodnem kraju pa brata Antona. — Slovenska naselbina Rock Springs v državi Wyoming je nedavno spremlila k večnemu počitku svojega člana, 63letnega Jurija Jakšeta. Pokojnik je bil premogar, po rodu iz Trbovelj. Zapušča ženo, sina Alojza in štiri omožene hčere. — V South Chicagu je preminul rojak Rudolf Gradišar, star 36 let. Umril je za pljučnico. Zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke. Sinova smrt je njegovo mater tako razžalostila, da je nesrečno zadela kap. — V La Selleyu je preminul Franc Horvat, doma iz Regerče vasi pri Novem mestu. V grob ga je položila pljučnica. Za njim žalujejo žena, šest sinov in dve hčeri.

ŽENSKI VESTNIK

ZATIRANJE MOLJEV.

Zdaj pomladi, ko shranimo zimska oblačila, zimsko perilo, kožuhe, odeje do prihodnje zime v skrinje in omare, moramo hkratu poskrbeti, da obvarujemo vse te stvari pred nevarnim sovražnikom — to je moljem.

Da molji volnenih oblek, tut in drugega ne razjedo, je treba vse, preden spravimo, dobro očistiti, to se pravi, najprej dobro iztepiš prah, potem en dan ali dva zračiti na solnce. Obleko je treba obrniti narobe, da solnce ne vzame barve. Nato moraš dobro izkrtati in očistiti madeže, ker na madežih molj najrajši sne volno.

Ko si vzela obleko s solnce, jo pusti čez noč še na hladnem kraju, da se čisto izhladi. Naslednji dan jo še lepo zloži, kamor jo misliš spraviti. Pri tem jo potresi z naftalinom, ki ga dobiš v vsaki drogeriji. Vmes pa položi še časopisni papir, ker ima za molje tudi neprijeten duh in jih tako odganja.

Skrinja, kamor spraviš zimsko obleko, naj bo dobro zaprta in ne sme imeti razpok. Predvsem jo dobro prezračij, zbriši in obloži s časopisnim papirjem.

Enako ravnaj s kožuho. Kožuh obesi na zrak v senco. Tako naj se zračij dva dni. Tretji dan ga narobe in previdno stepi, krtati ga pa ne smeš. Potem ga posuj z naftalinom, ga zloži, vmes pa deni časopisni papir in ga tako spravi. Dobro je tudi, če napraviš iz debelega papirja za zavijanje veliko vrečo, jo žlepiš in kožuh v njej spraviš.

Priporočljivo pa je, da pregledaš vsaj enkrat na mesec, če še niso vendarle zaredili molje. Jajčeca moljev so tako majhna, da jih s prostim očesom niti ne opazimo.

Nagačene ptice, ververice in druge živali, ako jih imaš po sobah, tudi zdaj pomladi dobro prezračij in jih previdno očisti prahu, pa posuj še s kakim praškom zoper molje, ki ga dobiš v drogeriji. Moraš jih pa tudi medtem večkrat pregledati, ker so taki predmeti posebno vabljeni za molje.

Če se boš tako dobro pobrigala, ti molji ne bodo mogli napraviti škode.

Za kuhinjo

Dobra pogača. Umešaj v skledi 21 dek sirovega masla, 28 dek sladkorja, malo limonove lupinice in deset rumenjakov. Ko si dobro umešala, da se je spenilo, primešaj dve deki moke. Nato napravi sneg iz desetih beljakov in ga primešaj, nazadnje primešaj še 21 dek moke. Kozo dobro namaži s sirovim maslom, jo obloži s čistim papirjem, namaži še papir z maslom in stresi pripravljeno zmes noter, potem jo deni v srednjevročno pečico, približno eno uro. Pečeno stresi na lesen krožnik, odstrani papir in posuj s sladkorjem. Hladno pogačo razreži in daj h kavi na mizo.

Kompot iz korenčka. Mlad droben korenček očisti in operi. Zreži ga na tanke ploščice, te pa na drobne rezance. Za zvrhan krožnik tako narezanega korenčka vzemi 28 dek sladkorja, naribane lupinice dveh pomaranč, dve žlici vode in sok ene pomaranče. Na tem skuhaj korenček. Kuhanega postavi na hladno in daj hladnega na mizo.

Prepečenee. V loncu zmešaj štiri jajca, 14 dek moke, 14 dek sladkorja, nato postavi na štedilnik in mešaj dalje, da postane testo gosto. Ko se je testo zgostilo, ga postavi na hladno. Podolgovat model namaži s sirovim maslom, položi hladno testo noter, ga lepo razravnaj in ga zlatorumeno speci. Pečeno stresi na lesen krožnik. Hladno razreži na tanke rezine in jih v pečici rumeno opeci po obeh straneh. Še tople povaljaj v sladkorju, pomešanim s cimetom. To je dobro pecivo k čaju.

Domača torta. 14 dek sirovega masla in 10 dek sladkorja dobro zmešaj, dodaj dva rumenjaka in še malo mešaj, potem dodaj 10 dek zribanih mandelnov, 14 dek moke, tri stolčene žbice, malo muškata, cimta in sneg dveh beljakov. Model za torto dobro namaži, posuj z moko in stresi polovico pripravljenega testa noter, ga razravnaj in obloži z vkuhanim sadjem ali mezgo, potem stresi še ostalo testo po sadju, da ga čisto pokrije, in torto speci. Pečeno posuj s sladkorjem in daj toplo ali hladno na mizo.

Vložek za juho. Štirim žemljam oribaj skorjo, potem jih namoči v vodi. Medtem mešaj šest dek sirovega masla in ko so se žemlje namočile, jih dobro otisni in primešaj k sirovemu maslu in mešaj, da postane gladko; potem primešaj še štiri rumenjake, in sicer drugega za drugim. Ko si dobro umešala, malo osoli, daj malo sesekljane petršilja in nazadnje še sneg štirih beljakov. Podolgovat model dobro namaži s sirovim maslom ali z mastjo, ga posuj z drobtinami in stresi vanj pripravljeno zmes, jo razravnaj in peci dobre pol ure. Pečeno in hladno razreži na majhne kocke, jih stresi v skledo, nalij na kocke vrele juhe in daj hitro na mizo, da se preveč ne razmočijo. To imaš lahko za dvakrat za v juho.

Pecivo za čaj. Na desko deni 20 dek moke. Na sredi napravi jamico. V jamico ubij eno jajce, prideni 20 dek olupljenih zmletih mandelnov, 20 dek sladkorja in naribane limonove lupinice. Vse to ugneti v testo. Iz testa napravi dolg, tenak svalk. Razreži ga na kose, za oreh velike. Vsak tak kos razvaljaj, da postane poldrug prst širok in tri prste dolg. Pokladaj jih na pomazano pekačo. Potem jih namaži z zmesjo, sestoečo iz nega rumenjaka, žlice mrzle vode in malo sladkorja. Tako pomazane speci v zmerno vroči pečici. Pečene sproti pobiraj s pekače in jih pokladaj na valjar, da se upognejo. Hladne spravi v zaprto posodo, da ostanejo krhki.

Dušen goveji jezik. Skuhaj jezik. Kuhane ga olupiš in ga pretakni s prekajeno slanino na obeh straneh. Malo slanine daj v kozo, položi na slanino pretaknjeni jezik in ga postavi v pečico. Opeci ga, da postane rjavkast. Nato prilij četrt litra vina, malo juhe ali vode, žličico paradižnikove mezge in pokrito duši še deset minut. Če je omaka bolj redka, primešaj žličico moke in dve žlici kisle smetane, drugače pa samo smetano. Nato jezik razreži, ga zloži na topel krožnik in polij z omako. Zraven lahko daš makarone, dušen riž, grah, žličnike in slično. Tudi solato lahko serviraš zraven.

ZANIMIVOSTI

× **Rojstvo sedmorčkov.** V Lizboni je porodila neka žena sedem otrok naenkrat, kar se je zgodilo v zgodovini porodov le dvakrat. Ženska je žena nekega železničarja in je stara 27 let. Vseh sedem otrok je ženskega spola. Otroci in mati se počutijo dobro. Prvi tak primer se je pripetil v Hamelu v Nemčiji leta 1600.

× **Tudi tibetski papež dobi avtomobil.** Duhovni in svetski vladar Tibeta, Dalai lama, si je naročil avtomobil, ki bo lahko vozil tudi po precej visokih krajih Himalajskega gorovja. Kjer ne bo mogoče voziti z avtomobilom, bodo prenašali vozilo sužnji.

× **Gledališki igralec se je na odru ustrelil.** V washingtonskem gledališču se je nedavno dogodil razburljiv prizor. Predstavljali so igro, ki se konča s samomorom glavnega junaka. To vlogo je igral z velikim uspehom neki znameniti tamošnji igralec, 70letni starček, ki je v gledališču samo od časa do časa gostoval. Zato se mu je godilo slabo. V tem položaju se je starec odločil za obupni čin. V zadnjem dejanju, ko se usmrtil v ulogi, katero je igral, ni vzel navadne gledališke pištole, ampak pravi revolver, in ko je izrekel besede: «Blagoslovi me, dete, blagoslovite me vi vsi!» se je ustrelil. V pismu, ki ga je zapustil, pravi, da je tisočkrat na odru igral osebe, ki so umrle ob koncu igre in da je zato naposled sklenil, res tako umreti, kakor se konča igra.

× **Čudna društva.** V Londonu je že od nekdaj mnogo neobičajnih društev. Tako na primer obstoji Klub brez nosov, katerega članstvo sestavljajo izključno le oni ljudje, ki so na kakršenkoli način prišli ob svoj nos. Obstojata tudi Klub grdih obrazov. Njegova pravila zahtevajo, da morajo člani imeti zakrivljene brade, dolge nosove in ogromna usta. Leta 1869. je bil ustanovljen Klub lažnivcev. Pravila tega kluba so določala, da mora tisti, ki hoče biti sprejet, prinesiti dokaz o svoji lažnivosti. Drugi člen tega pravilnika prepoveduje danjanje častne besede. Naposled pa je tudi še določba, da se le oni, ki bi si izmislili najneverjetnejšo zgodbo, izvoli za predsednika društva. Obstojal je tudi Klub za psovanje, v katerem so bili vpisani stari mornarji, bivši hotelski vratarji in vozniki. Svrha tega društva je bila vsakotedenski sestanek v krčmi in vaja v psovanju. Navedemo lahko tudi Klub noreev, katerega ustanovitelji so bili na načelu, da zahteva vsakdanje življenje tolikšno resnost, da je neobhodno potrebno, od časa do časa popolnoma pozabiti na vsako resnost. Lahko si je predstavljati, kakšne so bile seje tega kluba, v katerem je bil vsak znak razuma kaznovan z denarno kaznijo. Trdi se, da so se počutili člani tega kluba po neki noči, ki so jo prebili skupaj, tako sveži, kakor da bi se okopali. Izmed vseh pa je najbolj čudnaški Klub molčecih. Njegovi člani so prepričani, da je za zdravje in razum potrebno, če je človek od časa do časa tih. Zato je bilo pri sejah dovoljeno članom sporazumevati se le z znamenji. Pripoveduje se, da so trije roparji, ki so poznali klubove običaje, nekega dne vdrli na sejo in zahtevali, z revolverji v rokah, od prisotnih, naj jim izročijo vsebine svojih žepov. Ves čas je vladala v dvorani največja tišina. Ko so pa lopovi hoteli s plenom izginiti, se je eden molčecih osokolil, odprl okno in začel klicati na pomoč. To

je omogočilo policiji, da je vjela zločince. Pozneje so člana, ki je rešil s svojim krikom žepa svojih tovarišev, izključili iz društva zaradi kršitve pravil.

× **5000krat močnejši strup od strihnina.** V južni Afriki je odkril zdravnik dr. Green strašen strup, ki je 5000krat močnejši od strihnina. Odkritelj mu je dal ime adeania. Njegov učinek je strašen. Strup se pridobiva iz neke vrste čebule, ki rase v Transvaalu. Dr. Green je odkril adeanio potem, ko so zboleli nekateri delavci, ki so bili zaposleni ob reki Pinarju. Hudo žejni, so jedli omenjene čebule in kmalu potem kazali znake zastrupljenja. En delavec je umrl, ostale je zdravniška pomoč rešila. Ekstrakt iz čebule, ki dajejo adeanio, je tako močan, da zadostuje prav neznamna količina za usmrtilitev deset tisoč ljudi. Naši na tujem.

× **Zamorec z imenom A. Z.** V Bridgeportu je bil pozvan pred sodišče kot prič v neki zadevi črnc z neobičajnim imenom. Ko ga je vprašal predsednik sodišča za njegovo ime, mu je odgovoril enostavno: «Ime mi je A. Z.» Sodnik je mislil, da se zamorec norčuje iz njega, in ga je ponovno vprašal s stroгим glasom: «Kako je vaše ime?» «Ime mi je A. Z.», je odgovoril drugič črna priča. Tedaj je zaprosil sodnik črnca, naj mu razjasni zadevo z njegovim imenom, ker mu ni šlo v glavo, da bi se mogel človek tako imenovati. «Ime A. Z. so mi dali moji roditelji, ker so hoteli s tem naznačiti, da sem jaz prvi njihov sin, da pa bom tudi poslednji, kakor je prva črka v abecedi 'a' in zadnja 'z'».

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Med židi.

Zid Aron pride mimo Jakobove trgovine. Jakob stoji med vrati in Aron ga vpraša: «Kako gre kupčija, gospod Jakob?»

Aron položi prst na usta: «Pst, pst!»

Aron se čudi: «Zakaj?»

Jakob: «Pst, bolj potih, kupčija spi!»

Ženskar.

«Draga,» je šepetal ženskar srečno, «ti si edina deklica, ki sem jo kdaj poljubil.»

«Verjamem ti,» je vzdihnila ona. «Ti si tudi edina deklica, ki mi je kdaj verjela, kar sem rekel, si je na tihem mislil ženskar.»

Žene se je zbal.

Miha Boječnik se je splazil pod posteljo, ko je zaslíhal, da prihaja vlomilec. Dolgo časa se ni upal niti dihati in je ves razburjen pričakoval, kako se bo zadeva razvila. Nenadno pa je začutil, kako se je nekdo trudil, da bi se priplazil k njemu.

«Ali si ti, Špela?» je vprašal tiho.

«Ne,» je bil enako tih odgovor. «Vlomilec sem. Zapazil sem vašo ženo, pa vas prav prijazno prosim, da mi napravite malo prostora...»

Srečen mož.

Zobni zdravnik je eden redkih mož, ki lahko ženski naroči, kdaj sme odpreti ali zapreti usta.

Nesporazumljenje.

Lojzek: «Teta, ali ti še vedno hodiš v šolo?»
Teta: «Že davno ne! Kako ti pride to na misel?»

Lojzek: «Očka je dejal, da boš najbrže obseдела...»

Izgovor.

Na ljubljanskem kolodvoru nagovori tujec fantka: «Dečko, če mi pomagaš nesti kovčeg, lahko zaslužiš dva dinarja.»

«Seveda,» prikimata mali potepin, «toda moram poprej povprašati mamo.»

«Pa hitro, dečko, jaz bom tu počakal,» nadaljuje tujec.

«Tako hitro pa ne bo šlo, gospod,» se izgovarja dečko. «Moja mama je pri teti v Celju, pa se šele jutri vrne...»

Listnica uredništva

Rogaševci. Opozorilo prejeli žal prepozno.

Bučka. Nepodpisanega zagovornika šmarnice prosimo, naj si ob priliki letošnjega ljubljanskega velesejma temeljito ogleda higiensko razstavo!

Nekaj misli o konkurenčni borbi

Sedaj, v dobi najostrejših konkurenca, je gotovo umestno, da priobčimo naslednje vrste, ki smo jih prejeli od nepristranske strani:

Češkoslovaški tvrdki «Baťa» nasprotuje že precej časa čevljarska obrt vse srednje Evrope, lani so se tej fronti pridružili še Američani in tudi vse večje tvornice čevljev so proti «Baťa». Prav taka fronta je bila nekdanj proti Fordu, ki so ga tekmo časa mnogi dohiteli, ker izdelujejo danes avtomobile iste kakovosti po enaki ceni. Zanimivo je to, da so bile že nekdanj v naših krajih razne inozemske tvrdke, kakor Poper, Salamander, Del-Ka itd., ki so gotovo delale precejšnjo konkurenco domačemu obrtništvu in domačim tvornicam, ne da bi se kdorkoli brigal za to, kje te tvrdke izdelujejo čevlje in kako razpečavajo svoje blago. Tedaj namreč še ni bilo konkurenca v cenah in je med hudimi konkurenti vladala, kar se tiče cen, najboljša harmonija. To harmonijo pa je sedaj pokvarila tvornica «Baťa».

Borba proti temu velikopoteznemu podjetju gotovo ne more biti uspešna, dokler konkurenti tudi v cenah ne bodo dosegli in prekosili svojega nasprotnika. Operiranje s carinskimi in obrtniški paragrafi pač ni umestno, kar nam najbolj kaže primer velike Fordove industrije. Konsument, in to je velika večina vsake dežele, gre pač tja, kjer so cene nižje. In posebno pri nas se morajo vprašati konsumenti, kako je mogoče, da vzdržuje Baťa tako nizke cene, ko vendar plačuje za vsak par čevljev okrog 55 Din carine. Našemu konsumentu je jasno, da bi bila konkurenca domačih producentov čevljev le tedaj uspešna, če bi imeli ti producenti tako nizke ali pa še nižje cene, kakor jih ima konkurent. Vse mogoče pa noga našega obrtništvu silno napredujejo, samo čevljarska še vedno zaostaja.

Kdor hoče uspešno konkurirati, mora vse-kakor izboljšati kvaliteto in znižati cene svojim izdelkom. Redukcija cen pa nikakor ne sme zadet predvsem delavcev. Evo, kako je pri nas glede na temelje svetovnega tržišča:

Material za par večjih čevljev stane povprečno 100 Din, kroj in šivanje zgornjega dela pa 30 Din. Pri tem naj se delavcu ne plača za par samo po 40, temveč po 70 Din, če se vzame pri tem še za režijske stroške 15 odstotkov in prav toliko za obrtniško priznani zaslužek producenta ali obrtnika, stane vse skupaj okrog 260 Din. To za primerno obuvanje ni mnogo. Nikakor pa ne gre, da se navadna obuvanja taksirajo z 280 do 360 Din in da dobijo pri tem delavci za par samo po 40 Din. Baťa pa prodaja prav dobra obuvanja povprečno po 249 Din. Znano je tudi to, da so pri tej tvrdki delavci dobro plačani.

Dandanes je konkurenca neugnana in ni pametno, če se, recimo pri nas, toliko govori, da je zaščitna carina tako zelo koristna za konsumente in posebe še za delavce. Če bi ta carina res štítila kake tri do štiri ali še več tisoč delavcev čevljarske obrti, ne more to biti v nobenem ozirju tudi zaščita in interes sto tisoč in sto tisoč drugih delavcev in nameščencev. Iz vsega tega sledi, da se mora vsakdo, ki hoče konkurirati, držati zlasti pravila: Dobro in poceni!
A. K.

MALI OGLASI

196 35 oraloval mereče posestvo (gospodarska poslopja, sadonosnik, travniki, njive in gozd) se z vsem inventarjem vred zaradi družinskih razmer proda za 45.000 Din. Posestvo, ki ga leži en del v hribu, se lahko prevzame takoj. Ponudbe sprejema uprava «Domovina» pod šifro: «Takojšen prevzem».

Nove harmonike

izdeluje in vse glasbene instrumente popravlja Jan c v Ljubljani, Bohoričeva ulica št. 9. 195

2500 dinarjev

zaslužite najmanj mesečno, če obiskujete v svojem okolišu ljudi. Tovarna Vega, Ljubljana, poštni predal 307. Priložite znamko za odgovor. 160

206 **Kolarskega vajenca** sprejemem takoj. Prednost ima oni, ki se že nekoliko spozna na moj obrt. Andrej Osterc, kolar v Veržeju, pošta Križevci pri Ljutomeru.

Oblastveno koncesionirana

šoferska šola Gojko Pipenbacher,

Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 12. Zahtevajte informacije! 140

Večja množina obročnega železa (valjanca)

od 4 do 8 m dolgega, 1 do 1½ mm debelega in 18 do 20 mm širokega, primerne za obijanje in za škafarški obrt, se poceni odda. — Vprašanja pod «Obročno železo» na oglasni oddelek «Domovine» v Ljubljani. 182

201 **Manjše bremen prosto posestvo**

se proda iz proste roke najvišjemu ponudniku. Posestvo je pri Sv. Duhu, občina Stara Loka. Od kolodvora v Škofji Loki je oddaljeno 10 minut. Ponudbe sprejema do dne 25. maja 1931. lastnik Jan. Potočnik v Stari Loki št. 25.

207 **Prekle.**

Podpisana obžalujem besede, ki sem jih govorila proti gospodu Franju Klemenu, trgovcu v Hudi jami. Marija Zalokar.

200 **Okrajne zastopnike**

za vse sreze sprejemamo; sposobne tudi proti fiksni plači. Pripravno za upokojene orožnike, učitelje itd. Pismene ponudbe sprejema: «Union», zavarovalna družba v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7/III.

204 **Kmetskega fanta,** vajenega konj in vseh kmetskih del, pridnega in poštenega, sprejemem v stalno službo. Plača po dogovoru. Vehar Franc, Log, pošta Brezovica pri Ljubljani.

198 **Novo blago zopet dospelo!** Prodaja ga po vnovič znižanih cenah trgovina F. Senčar v Mali Nedelji in v Ljutomeru.

Birmanska darila

kupite poceni in dobro pri

H. Suttner
Ljubljana 5
Prešernova ulica št. 4.

Tvrdeka razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Ure v vseh cenah od 44 Din navzgor.

Št. 120. Kovinasta ura (anker) 44 Din, s sekundnim kazalcem 78 Din.

Št. 121. Ista z Radiumom 58 Din, s sekundnim kazalcem 94 Din.

Št. 125. Budilna ura, 16 cm visoka, 49 Din, z Radiumom 76 Din.

Zahtevajte veliki ilustrirani cenik, ki ga Vam pošlje zastoj in poštine prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

*Kako lo ženin pridno obiskule,
kako nevesto svojo občadule!
Ljubezen ga k radosti opominla:
To bo prekrasna mlada gospodinja!*

*Pri pranju ona žali se igrate
razlaga ljubčka svojemu smehtlale:
»Ves trud mi milo Zlatorog prihrani —
živel boš srečno ti ob moji strani!«*

*Oi zlata Zlatca — glas gre okrog:
nad vse le terpentinsko milo Zlatorog!*

(Nadaljevanje sledi.)

Zlatorog

si prihranite, ako naročite storjene obleke za **gospode, dečke** in **otroke** direktno v tovarni

Stermecki, Celje

Obleke se naredijo tudi po meri in se pošljejo vzorci zastoj.

Pišite še danes po novi, veliki, ilustrirani cenik!

Tovarna konfekcije Stermecki, Celje št. 97

Cenik in vzorci zastoj!

**Kdor oglašuje,
ta napreduje.**

Ni lepšega dekleta, kot je Slovenka v narodni noši

Svila za krila, kakor tudi svileni robci z resami so pravkar došli.

Vzorci so posneti po starih narodnih nošah

A. & E. Skabernè
Ljubljana

Najlepše za otroke

Za tenis

Za popoldansko družbo

Vrsta 2651-00

Prodajamo jih iz boksa in laka za isto ceno. Omogočite svojim otrokom, da se jim bodo nožice pravilno razvijale.

Vrsta 4435-00

Cevlji za tenis, ženski in moški, iz belega platna z gumastim podplatom, lahki, elastični in jako ugodni.

Vrsta 4625-78

Udoben spornični polčevljev z nizkim podpetnikom z gumo. Iz finega telečjega boksa z okrasnim šivom po sredi.

Vrsta 1805-37

Razkošni čevljevčki, zelo okusno kombinirani z lakom in boksom, z udobnim podpetnikom. Okrašeni z zaponko.

Vrsta 1137-03

Letni polčevlji iz belega all sivega platna. Jako so lahki in ugodni. Sivi za dnevno porabo, beli za izprehode. 28. SH Ur.

Bata

Obiščite nas pravočasno — Izberite najlepše

Bata

Znanstvena banka kraljevine Jugoslavije, a.d.

PODRUŽNICA LJUBLJANA

je z dnem 4. maja t. l. pričela s svojim poslovanjem v lokalih v Ljubljani na Dunajski cesti št. 31 (hiša Zidarjevih dedičev).

Telefon 30-20.

Podeljuje kredite obrtnikom in obrtnim kreditnim zadrugam ter lombardira državne vrednostne papirje. Sprejema hranilne vloge z odpovedjo in brez odpovedi. Otvorja tekoče in žirovne račune ter izvršuje vse ostale bančne posle.

Najuspešnejše sredstvo za rejo domače živine je brezdvomno MASTIN

ki pospešuje rast, odebelitev in omastitev domače, posebno klavne živine. Jasen dokaz neprocenljive vrednosti Mastina so brezštevilna zabvalna pisma.

Cena: 5 škatel 46 Din, 10 škatel 80 Din.

LEKARNA TRNKOCZY (zraven rotovža), Ljubljana 66

Prava metoda

da ostanete vedno mladi, lepi in sveži, je redna nega kože in las s pomočjo medicinski neoporečnih sredstev, kakršni so že čez 34 let preizkušeni Fellerjevi Elza-proizvodi:

Fellerjeva kavkaška pomada za zaščito lica in kože „Elza“-krema odstranjuje s kože nadležne nedostatke ter jo ohranja stalno gladko, čisto in mlado. Vedno je zanesljiva proti gubam, izpuščajem, mozoljem, solnčnim pegam itd. Lonček 12 Din.

Fellerjeva „Elza“-pomada za rast las zaprečuje prhljaj, izpadanje las in prezgodnjo osivelost, pospešuje rast las in ohranja lase vedno volne in mehke. Lonček 12 Din. S pošto 2 lončka ene ali po 1 lonček od vsake „Elza“-pomade 40 Din, če se pošlje denar naprej, brez vseh nadaljnjih stroškov, sicer pa s povzetjem 50 Din.

Fellerjeva „Elza“-mila lepote in zdravja (lilijno mlečno milo, lilijno krema-milo, rumenjarkovo, glicerinsko, boraksovo in katanovo milo in milo za britje (6 kosov v poljubni izbiri) 52 Din, če se pošlje denar naprej, sicer s povzetjem 62 Din. Način nege s Fellerjevim Elza-proizvodi je dozdaj še vsakomur koristil.

Storite tudi Vi tako, pomagalo bo tudi Vam!

Ze pri prvem poskusu se ne boste kesali.

Naročila izvršuje lekarnar

Eugen V. Feller. Stubica Donja, Elza-trg 360, savsk. banovina

Zlatnino in srebrnino

prodaja poceni in dobro svetovnoznana trdka

H. SUTTNER LJUBLJANA 5

Prečernova ulica št. 4.

Zadnje novosti prstanov, verižic, zapetnic, naravnih igel (brož) itd.

Predelavanje zlatih stvari; izdelovanje tudi po želji.

Trdka razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Zahtevajte veliki ilustrirani cenik, ki ga Vam pošlje zastoj in poštine prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Nagrado 2000 Din dobi vsakdo, ki dokaže, da se je do danes zlomilo le eno ogrodje

PEUGEOT

bicikla ali motocikla, kupljenega pri tvrdki:

Ivan Šribar, Ljubljana, Gosposvetska c. št. 13

odnosno pri njeni podružnici v Domžalah.

Kajenje je strup.

Vsakdo se lahko igraje odvadi zdravju škodljivega kajenja z našimi «Ex-tabletami». Po 14 dneh je prenehal kaditi najstrastnejši kadilec, ako je porabljal naše tablete, ki so popolnoma neškodljive. I ovoj stane 30 Din in poština. Popolna kura 5 zavojev 145 Din (10 zavojev 200 Din). Pišite še danes ponje!

Proti pijančevanju je Trezoenol

edino zanesljivo delujoče, absolutno neškodljivo sredstvo. Zavoji po 45 in 75 Din. Popolna kura 200 Din.

Naslov za naročila obeh preparatov: Aurora, Sekt. 59, Novi Sad, Željezniška ulica br. 38. 86

Glasbila za vse!

Violine od Din 89.—
Gitare od Din 199.—
Trompete od Din 480.—
Harmonike od Din 85.—

Kromatične in klavirske harmonike, jazz-instrumenti.

Zahtevajte veliki brezplačni

CENIK

na, večje in najcenejše odpr. trdke glasbil Jugoslavije

MEINEL & HEROLD

tovarne glasbil in harmonik

prod. podr. MARIBOR št. 104.

Brezpla en pouk v sviranju. Navodila v ceniku.

Najnovije dvokolo z motorčkom 1/2 K. S., dvokolesa, šivalni stroj, otroški vozički, vozički za igrat in posamezni deli najceneje. Ceniki franco.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovška cesta št. 4.

Prva jugoslovanska razpošiljalna

svetovnoznanih srebrnojeklenih **KOS**

z znamkami: «Narodna kosa», «Magneta» in «Dvojni orel z mečem».

Z garancijo jih razpošilja na vse kraje po najnižjih dnevnih cenah v vseh dolžinah

V. PILIH V ZALCU, dravska banovina.

Kose so ročno delo iz najljepšega jekla, lahke, na las tanko izdelane, najlepše izvedene in v vseh legah uporabne.

Za vsako «Narodno koso» in «Magneto» se jamči.

Ako katera kosa ne reže in se jo vrne franco, se po trikratnem klepanju zamenja z novo.

Velika izbira in zaloga srpov, klepav, kosirjev, kosirjev in vodirjev, lesenih in kosirnih.

Brusilni kamni, pristni bergomaški, francoski, tirolski, rogaški, naravni turški, in Karborundum.

Zahtevajte cenik!

Živčne bolezni.

Njihov vzrok in način zdravljenja s pomočjo ekstrakta (kot je «Kalefluid» D. Kaleničenka) iz življenskih žlez mladih živali. Že po enem tednu se občuti znatno izboljšanje, a po prenehanju polnem kurzu nervoznost poneha in prejšnji bolnik postane zopet zdrav in energičen.

Brezplačna literatura «Zdravljenje bolezni». Obrnite se na naslov: Beograd, Kralja Milana 15, biro «Kurir», Miloš Marković.

«Kalefluid» prodajajo vse lekarne in drogerije. Dobiva se tudi v manjših steklenicah po 60 Din.